

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
กมลวรรณ ดีเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
กมลวรรณ ดีเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
กมลวรรณ ดีเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

กมลวรรณ ดีเลิศ (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับ
อุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้า
ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียม
อุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต
ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง การ
สนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
ทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 317 คน เป็นนักเรียนชาย 119
คน และนักเรียนหญิง 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
เตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า :

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับ
อุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน (x_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (x_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{11})
ลักษณะมุ่งอนาคต (x_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา(x_{14}) สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู (x_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{17})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับ
อุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของ
ผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (x_8)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ดังนี้ เพศ : นักเรียนชาย (X_1) เพศ : นักเรียนหญิง (X_2) แผนการเรียนวิทย์ – คณิต (X_4) แผนการเรียน : ภาษา - คณิต (X_5) แผนการเรียน : ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{15})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) ทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 34.70

5. สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .554 + .272 X_{12} + .224 X_{14} + .194 X_{16} + .115 X_3 + .006 X_7 - .085 X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .286 X_{12} + .230 X_{14} + .214 X_{16} + .099 X_3 + .097 X_7 - .079 X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ON PREPARATION FOR CENTRAL UNIVERSITY
ADMISSION SYSTEM OF MATTHAYOMSUKSA VI STUDENTS AT
TRIAMUDOMSUKSA SCHOOL IN PATUMWAN DISTRICT,
BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
KAMONWAN DELEST

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2008

Kamonwan Delest. (2008). *Factors Affecting on Preparation for Central University Admission System of Matthayomsuksa VI Students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Wilailuck Pongsopar.

The purpose of this research was to study factors affecting preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa school in Patumwan district, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions , first of them was personal factor : gender, learning program, learning achievement, learning achievement motive and further orientation second of them was family factor : guardians' economic level, guardians' supporting, parents' expectation and guardians' educational level and third of them was learning environment : physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teacher and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 317 samples : 119 males and 198 females were the learning of Matthayom suksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok. in academic year 2007. The instrument was questionnaires of factors affecting on preparation for central university admissions system of matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok and 7 factors ; learning achievement (x_3) guardians' economic level(x_7) learning achievement motive(x_{11}) further orientation(x_{12}) guardians' supporting (x_{14}) interpersonal relationship between students and their teacher (x_{16}) and interpersonal relationship between students and their peer groups (x_{17}) at .01 level.

2. There were significantly negative correlation among preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok and 1 factors; guardians' educational level : under graduate (x_8) at .01 level.

3. There were no significantly positive correlation among preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok and 9 factors; education level: gender : male(x_1) gender : female(x_2) learning program : science-mathematic(x_4) learning program : language-math (x_5) learning program : language (France, Japanese, Deutsch) (x_6) guardians' educational level:graduate(x_9) guardians' educational level:higher graduate(x_{10}) parents' expectation (x_{13}) and physical learning environment (x_{15})

4. There were 6 factors significant affecting on preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok. Province ranking from the most affecter to the least affecter were as follows; further orientation (x_{12}) guardians' supporting (x_{14}) interpersonal relationship between students and their teacher (x_{16}) learning achievement(x_3) guardians' economic level (x_7) and physical learning environment (x_{15}) at .01 level. These 6 factors could predict preparation for central university admissions system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok. about percentage of 34.70

5. The significantly predicted equations of preparation for central university admission system of Matthayomsuksa VI students at Triamudomsuksa School in Patumwan district, Bangkok were as follows:

5.1 The predicted equation in term of raw score were:

$$\hat{Y} = .554 + .272 X_{12} + .224 X_{14} + .194 X_{16} + .115 X_3 + .085 X_7 - .006 X_{15}$$

5.2 The predicted equation in term of standard score were:

$$Z = .286 X_{12} + .230 X_{14} + .214 X_{16} + .099 X_3 + .097 X_7 - .079 X_{15}$$

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญาานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วย ความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจ เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พิศวาส ยุติธรรมดำรง ครูอนันต์ ปัญญาคำเลิศ ครูวรลักษณ์ แจ่มใส ครูเกรียงไกร คงบุญมี และคุณสงวน แจ่มใส ที่ให้อาณูเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งให้คำแนะนำในการทำงาน

ขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อเกรียงไกร คุณแม่อัมพันธ์ ดีเลิศ ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้กำลังใจและช่วยเหลือในทุกๆด้านมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานวิจัย คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

กมลวรรณ ดีเลิศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้า ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษา ต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้า ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง.....	35
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา.....	65
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	68
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	69
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	69
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	93
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	93
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	93
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	93
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	94
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	95
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	109
บรรณานุกรม.....	112
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	123
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	127
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือ.....	140
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	149

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงองค์ประกอบของระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา.....	18
2 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ.....	21
3 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา.....	22
4 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แบบ 1.....	22
5 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แบบ 2.....	23
6 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์.....	23
7 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาสาขาวิศวกรรมศาสตร์.....	24
8 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	24
9 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์.....	25
10 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์.....	25
11 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว.....	26
12 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์.....	26
13 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์.....	27
14 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชานิเทศศาสตร์ / วารสารศาสตร์.....	27
15 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา / มานุษยวิทยา/ สังคมศาสตร์ แบบ 1.....	28
16 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา / มานุษยวิทยา/ สังคมศาสตร์ แบบ 2.....	28
17 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขาการปกครอง / บริหารรัฐกิจ.....	29
18 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขาความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ.....	29
19 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขา รัฐประศาสนศาสตร์.....	30
20 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชาสังคมสงเคราะห์.....	30
21 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มวิชานิติศาสตร์.....	31

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 1.....	31
23 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 2.....	32
24 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 3.....	32
25 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 4.....	33
26 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 5.....	33
27 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 6.....	34
28 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 7.....	34
29 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 8.....	35
30 แสดงองค์ประกอบและคำร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์ / ศิลปะศาสตร์ / อักษรศาสตร์แบบ 9.....	35
31 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนและเพศ.....	69
32 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	86
33 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน และการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาใน ระบบกลางของกลุ่มตัวอย่าง.....	88
34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมใน การเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของกลุ่มตัวอย่าง.....	89

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
35	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมในการเข้า ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของกลุ่มตัวอย่าง โดยการ วิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ.....	90
36	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การเตรียมความพร้อม ในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง.....	91
37	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้.....	141
38	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	142
39	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความคาดหวังของ ผู้ปกครอง.....	143
40	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการสนับสนุนของ ผู้ปกครองต่อการศึกษา.....	144
41	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ของการเรียนรู้.....	145
42	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน.....	146
43	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	147
44	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการเตรียมความ พร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง.....	148

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญก้าวหน้าอย่างสูงสุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาระดับที่เป็นผู้นำในการพัฒนา ทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทั้งในทางตรงและทางอ้อมอีกทั้งเป็นแหล่งผลิตบุคลากรชั้นมัธยมศึกษา เพื่อออกไปรับใช้สังคม ประกอบกับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่นักเรียนต้องการที่จะเข้าไปเรียนต่อมากที่สุดเพราะมีค่าเล่าเรียนต่ำ เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยเอกชน คนในสังคมไทยยังมีความเชื่อว่า การจบจากมหาวิทยาลัยของรัฐจะได้รับการยอมรับจากสังคมและมีโอกาสในการเข้าสู่งานที่มีเกียรติได้ง่ายกว่า (ธัญย์ วรรณโชติ. 2536 : 1-2)

ปัจจุบันการรับบุคคลเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น มีอัตราการแข่งขันที่สูง ซึ่งผู้สอบเข้าจะเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะจากข้อมูลในแต่ละปีมีผู้สมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาผ่านทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่สถาบันอุดมศึกษาในแต่ละสถาบันสามารถรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สมัครสอบ จากสถิติการรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2549 จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด 335,384 คน (สิรินภา อัมศิริ. 2550 : 1) แต่รับเข้าศึกษาต่อได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ส่งผลให้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบ เพื่อให้สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ เนื่องจากอัตราการแข่งขันที่สูง (วรรณะ มโนภินิเวศ. 2537 : 27) และการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่ออนาคตของวัยรุ่น เพราะเป็นจุดเริ่มของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในอนาคต เป็นการชี้นำถึงอนาคตของเขาซึ่งบางคนมองว่าเป็นเหมือนเป้าหมายสูงสุดในชีวิต ทำให้เกิดกระบวนการแข่งขัน เพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 : 2) ทำให้การเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา นักเรียนต้องเรียนหนักเป็นพิเศษ ต้องแข่งขันกันทำเกรดและเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 9)

การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาด้วยวิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น ทบวงมหาวิทยาลัย มีวิธีการรับ 3 วิธี คือ 1. การรับตรงหรือการรับตามโควตาของมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค 2. การรับนักศึกษาตามโครงการพิเศษต่างๆที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น โครงการพิเศษสำหรับผู้มีความสามารถทางด้านกีฬา เป็นต้น 3. การรับรวมที่ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ และเกณฑ์ที่ใช้ในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบเก่าใช้คะแนนจากการสอบเท่านั้น และมีการจัดสอบเพียงปีละ 1 ครั้ง คือ ในเดือนเมษายนของ

ทุกปีต่อมาปีการศึกษา 2541 ทบวงมหาวิทยาลัย (เพ็ญนิล ทิพย์รักษ์. 2541 : 1-2; อ้างอิงจาก ทบวงมหาวิทยาลัย. 2540) มีการเปลี่ยนแปลงการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระบบใหม่ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้คะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 5 และความสามารถของนักเรียนเมื่อเทียบกับกลุ่มโรงเรียนอีกร้อยละ 5 และทบวงได้จัดให้มีการสอบวิชาหลักขึ้นปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 วัน ในเดือนมีนาคมและเดือนตุลาคมของทุกปี และจัดสอบวิชาเฉพาะปีละครั้ง โดยเริ่มสอบครั้งแรกในเดือนตุลาคม 2541 คะแนนสอบสะสมเก็บไว้ได้ 3 ปี โดยใช้คะแนนครั้งที่ดีที่สุด โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้การรับระบบนี้เรื่อยมาจนกระทั่งถึงปี 2548 และในปี 2549 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษา/หรือชื่อเดิม คือ ทบวงมหาวิทยาลัย จะดำเนินการปรับระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา โดยนำระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admission) แทนระบบการคัดเลือกเดิม (มติชน : 2548 : 4) โดยในแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีการรับ 2 ระบบ คือ ระบบรับตรง (โควตา) และโครงการพิเศษต่างๆร่วมกับระบบกลาง การรับนิสิตนักศึกษา (Central University Admission System) ซึ่งระบบกลาง การรับนิสิตนักศึกษาเป็นระบบที่ใช้แทนระบบเอ็นทรานซ์เดิม (ระบบกลาง. 2548 : ออนไลน์) โดยนักเรียนสมัครสอบผ่านเว็บไซต์ และนักเรียน 1 คน มีสิทธิ์สมัครได้ทั้ง 2 ระบบ และในการสอบแบบใหม่นี้ ทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะกำหนดให้มีการใช้แบบทดสอบมาเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือก ร่วมกับผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX) และผลการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) แบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือการสอบ O-NET (Ordinary National Education Test) เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดสอบ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศิลปะ แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง หรือการสอบ A - NET (Advanced National Education Test) เป็นการวัดความรู้ โดยเน้นทักษะการคิดมากกว่า O - NET ประกอบด้วย ภาษาไทย 2 คณิตศาสตร์ 2 วิทยาศาสตร์ 2 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 2 ภาษาอังกฤษ 2

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างของการสอบระบบเก่าและระบบใหม่ โดยระบบใหม่มีการสอบเน้นทักษะการคิดมากขึ้น ร่วมกับการใช้เกรดเฉลี่ยในการเรียน ทำให้นักเรียนต้องแข่งขันเพื่อทำเกรดและเตรียมความพร้อมในการสอบมากขึ้น ดังผลการวิจัยของสุชาติ บวรกิตติวงศ์ (2546 : 5) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การสอบที่มุ่งแข่งขันเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมในโรงเรียนได้น้อยลงเพื่อเตรียมตัวในการสอบ

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษามา 3 ปี ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความมุ่งมั่นในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมมากเป็นพิเศษ มีการเรียนทบทวนวิชาเพิ่มขึ้น และมีสัมพันธภาพที่ดีมากกับครูแนะแนว จึงทำให้ไปสอบถามครูแนะแนวจำนวน 2 คนทำให้ได้คำตอบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้สอบถามเรื่อง

การเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เกี่ยวกับรายละเอียดของการสอบคัดเลือกในระบบกลาง การสอบชิงทุน และปรีกษาการเลือกเรียนคณะต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จำนวน 120 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ และผลการสำรวจมีรายละเอียด ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “ ขณะนี้นักเรียนคิดว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง ” ผลการสำรวจปัญหาจากปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมในการศึกษาต่อในระบบกลาง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 ได้แก่ กลัวอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียนไม่ทัน รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ได้แก่ เงินไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ได้แก่ เจ็บป่วยบ่อย

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “ จากปัญหาของท่านในข้อ 1 ท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด ” ซึ่งสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง คำตอบที่พบมากที่สุด คือ งานที่รับมอบหมายมีมากจนไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน เนื้อหาในการสอบมีมาก ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต มีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมและซื้ออุปกรณ์การเรียน และปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพเกิดจากการพักผ่อนไม่เพียงพอ

จากผลการสำรวจเบื้องต้นทำให้สรุปได้ว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง มากกว่าปัญหาอื่นๆซึ่งเน้นการสอบมากขึ้นทำให้นักเรียนต้องเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขันมากขึ้น ดังที่ แอนเดอสัน และคณะ (รังรอง งามศิริ. 2540 : 13; อ้างอิงจาก Anderson. 1995) กล่าวว่า การเตรียมตัวสอบให้พร้อมเป็นการฝึกฝนตนเองล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสถานการณ์การสอบ ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง และทำอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อเจอสถานการณ์จริงและช่วยลดความวิตกกังวลได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรธนะ มโนภินิเวศ (2537 : 123) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมก่อนการสอบเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง และก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี และจากการศึกษาของ อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549 :160) ที่ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลาง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจในระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลาง ต่างกันมีการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลางแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนที่ดีและทราบข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบกลางเป็นอย่างดีก็จะมีการเตรียมตัวในการสอบที่ดีด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากร ใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระบบกลางมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,583 คน เป็นนักเรียนชาย 593 คน นักเรียนหญิง 990 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 317 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และนักเรียนหญิง 198 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 80-81) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้แผนการเรียงและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

- 1.1.2 แผนการเรียนรู้
- 1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต
- 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 1.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
 - 1.2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงการกระทำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในการเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาและสามารถควบคุมตัวเองได้ เพื่อให้สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยระบบกลาง และแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเนื้อหา ได้แก่ การอ่านหนังสือทบทวนความรู้ การเรียนเสริม กวดวิชาเพิ่มเติม การแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนและการฝึกทำข้อสอบในปีที่ผ่านมา

1.2 ด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง การพักผ่อนเพียงพอ และการออกกำลังกาย

1.3 ด้านจิตใจ ได้แก่ การมีสมาธิในการทบทวนบทเรียน และทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอบโดยปราศจากความวิตกกังวล

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยระบบกลาง ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2.1.2 แผนการเรียน ได้แก่

2.1.2.1 แผนการเรียนวิทย์ – คณิต

2.1.2.1 แผนการเรียนภาษา – คณิต

2.1.2.2 แผนการเรียนภาษา – ภาษา(ฝรั่งเศส,ญี่ปุ่น,เยอรมัน)

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ที่แสดงถึงผลสำเร็จในการเรียนเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) โดยนับจาก ภาคเรียนที่ 1 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงภาคเรียนที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (รวม 5 ภาคเรียน) ซึ่งคำนวณโดยเอาผลคูณของหน่วยกิตการเรียนกับระดับคะแนนของทุกวิชามารวมกัน แล้วหารด้วย ผลบวกของหน่วยการเรียนทุกวิชา และนำผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปพิจารณาร่วมกับ คะแนนคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ลักษณะของความต้องการของ นักเรียนที่ผลักดันให้เกิดความพากเพียรในการทำสิ่งต่างๆตามความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมาย เกี่ยวกับการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ความตั้งใจ ความสนใจ ความกระตือรือร้น และความมุ่งมั่นในการสอบ มีการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำได้ สำเร็จ เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีความเพียรพยายามในการสอบเพื่อความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสอบศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าที่จะได้รับในปัจจุบัน มีการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ตลอดจนควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตนต้องการในอนาคต

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของบิดา มารดา หรือรายได้ของผู้ปกครองที่อุปการะนักเรียนรวมกันในแต่ละเดือน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคิด และการกระทำของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน โดยต้องการให้นักเรียนมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและการทำงาน มีผลการเรียนดี สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ ต้องการให้นักเรียนมีการศึกษาที่สูงขึ้น ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการทำงาน

2.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมของผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการศึกษาทั้งด้านการเงิน และความเอาใจใส่ด้าน

การศึกษาของนักเรียน การช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆซึ่งมีผลต่อการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1) การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2) การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจและเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางการเรียนแก่นักเรียน

2.2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.4.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

2.2.4.2 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

2.2.4.3 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่ให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน มีแสงสว่าง

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณสื่อ อุปกรณ์การเรียนมีเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน และความชัดเจนถูกต้องตามวัตถุประสงค์

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ตั้งใจและสนใจในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน ปรึกษาครูทั้งในด้านการเรียนและปัญหาส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่นักเรียนให้มีความรัก ความเอาใจใส่ ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งทางการเรียนและส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความใกล้ชิด ความห่วงใย ความสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันด้วยความรักและสามัคคี

3. ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง หมายถึง การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น

3.1 แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือการสอบ O-NET (Ordinary National Education Test) เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดสอบ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศิลปะ

3.2 แบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง หรือการสอบ A-NET (Advanced National Education Test) เป็นการวัดความรู้ โดยเน้นทักษะการคิดมากกว่า O-NET ประกอบด้วย ภาษาไทย 2 คณิตศาสตร์ 2 วิทยาศาสตร์ 2 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 2 ภาษาอังกฤษ 2

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว

- 1.1 เพศ
- 1.2 แผนการเรียน
- 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

- 2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
- 2.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

- 3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- 3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- 3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตัวแปรตาม

การเตรียมความพร้อมในการเข้า
ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
ในระบบกลาง

ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

- 2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
 - 2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
 - 2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
- 2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
 - 2.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- 2.11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
 - 2.11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
 - 2.11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- 2.12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 2.12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 2.12.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- 3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

1.1.1 ความหมายของการเตรียมความพร้อม

“ การเตรียมความพร้อม ” มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พรรณี ชูทัย (2522 : 42) ให้ความหมายว่า การเตรียมความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเตรียมตัวเพื่อเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษา การเตรียมตัว และความสนใจหรือแรงจูงใจ

ไลเบอร์แมน (กรรณิการ์ คลังวิเชียร. 2541 : 10 ; อ้างอิงจาก Lieberman. 1992) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อม คือ การที่บุคคลมีการวางแผนให้กับตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ทำให้บุคคลเกิดความพอใจ และเกิดผลตามที่มุ่งหวังไว้

อนาสตาซี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537 : 235 ; อ้างอิงจาก Anastasi. 1976) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อม คือ การควบคุมตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะได้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดบรรลุผลสำเร็จ ดังที่ต้องการ

1.1.2 องค์ประกอบของการเตรียมความพร้อม

องค์ประกอบของการเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย

วราภรณ์ รักวิชัย (2527 : 17) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดีแข็งแรง
- 2) องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ ความต้องการการเรียนรู้ แรงจูงใจ และความสนใจ

1.1.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเตรียมความพร้อม

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2525 : 12) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเตรียมความพร้อม

1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางบ้าน

ครอบครัวนับว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่สำคัญต่อเด็กมีดังนี้

1.1) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ อาชีพและรายได้ของครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อขนาดของบ้าน จำนวนบุตร อาหาร การพักผ่อน การอบรมเลี้ยงดูบุตร เศรษฐกิจของครอบครัวจะเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเกี่ยวกับการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

1.2) ฐานะทางสังคมของบุคคลในครอบครัว หมายถึง การจัดกลุ่มหรือการจัดชั้นของครอบครัว มีการจัดตำแหน่งของสมาชิกในครอบครัว ว่าใครเป็นพวกใคร ใครเด่น ใครด้อยซึ่งแสดงถึงความไม่เท่าเทียมกันในสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ อำนาจ อิทธิพลและแบบแผนในการดำเนินชีวิต

1.3) คุณภาพชีวิตของครอบครัว หมายถึง ความเป็นไปภายในครอบครัวของแต่ละครอบครัว เช่น ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่อยู่รวมกัน หรือครอบครัวที่มีพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่อยู่ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อจิตใจ อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพของเด็กมาก

1.4) โภชนาการ ความสำคัญของโภชนาการเป็นการยอมรับกันทุกฝ่ายว่าอาหารมีความสำคัญต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตทั้งทางตรงและทางอ้อม อันตรายจากการขาดอาหารมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาด้วย

2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

โรงเรียนและครูจึงควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทั่วไปในโรงเรียน บุคลิกภาพของครู การจัดบทบาทเรียนของครู รวมทั้งวิธีที่ครูใช้ในการสอน ฯลฯ ถ้าเด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน ครู และเพื่อนๆ ก็จะทำให้เกิดความสนใจ ความต้องการที่จะเรียน อยากเรียน อยากทำ

1.1.4 การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีอัตราการแข่งขันที่สูงเพิ่มขึ้นทุกปี (บัณฑิตแนะแนว 2548 : 3) ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อม

สำหรับการรับ และปัญหาที่ตามมาก็คือ ความกดดันทางจิตใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง และส่งผลกระทบต่อ นักเรียนหลายด้าน (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2536 : 62-64) ดังนี้

1) การรับทำให้สุขภาพจิตของบุคคลเสื่อม เกิดความวิตกกังวล ท้อแท้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง และมีผลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของบุคคล จากรายงานการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคคล ในครอบครัวชั้นกลางนั้น บิดามารดามีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการสอบมากกว่าตัวนักเรียนเอง และ ระยะเวลาที่มีความวิตกกังวลมากมีช่วงระหว่าง 3 เดือน ถึง 6 เดือน เมื่อประกาศผลรับการรับ บุคคล ส่วนน้อยจะรู้สึกผ่อนคลายบ้าง แต่บุคคลส่วนใหญ่จะมีความเครียดเพิ่มขึ้น

2) การรับมีอิทธิพลต่อค่านิยมของสังคมไทย คือ นักเรียนในปัจจุบันจะมีค่านิยมใน การเรียนกวดวิชา นักเรียนคนใดที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาจะรู้สึกว่าเขาไม่เหมือนเพื่อน

3) การรับมีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากข้อสอบที่ออกในการรับไม่ได้ ออกหรือไม่สามารถที่จะออกจัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ดังนั้นทั้งครูและนักเรียนจึงไม่ได้ร่วมมือ กันในการเรียนเพียงวิชาหลักที่ใช้ในการรับเข้ามหาวิทยาลัยเท่านั้น ดังนั้นข้อสอบที่ใช้ในการรับเข้า มหาวิทยาลัยจึงเป็นตัวกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และกระบวนการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายเกือบทั้งหมด

นพวัน สุขสำราญ (2547 : 21) กล่าวว่า ในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับ กุลสิริ โคว์สุวรรณ (2543 : 52-54) พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่มาก และนอกจากจะทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลแล้วยังส่งผลทำให้นักเรียนมีปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้อีกด้วย ซึ่งพบว่า เด็กที่มี ปัญหาสุขภาพจิตนั้น สาเหตุสำคัญที่สุดมาจากปัญหาด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ (นิยดา พงษ์พาชำนาญเวช. 2535 : 29; อ้างอิงจาก อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ) ที่ทำการศึกษารื่องสุขภาพจิตนักเรียนชนบทในงานอนามัย ชุมชนสูงเนิน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาการเรียนมากที่สุด และพัศตร์วิภา โพธิ์ศรี (2543 : 41 - 43) ยังได้ศึกษาผลกระทบของการรับบุคคลเข้า มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า จากการที่นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบคัดเลือกโดยนำผลการเรียน ตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาร่วมในการสอบ ทำให้ นักเรียนเกิดความเครียดมาก

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยนักเรียนจะต้องมีการเตรียมตัวให้เกิดความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อการสอบ โดย ประสานวงศ์ บุณณพิมพ์ (2537 : 35) กล่าวว่า ประกอบด้วย

1. การสร้างตารางเวลา จัดตารางเวลาให้สอดคล้องกับการเรียน เตรียมตำราเล่มอื่นที่ เขียนโดยผู้รู้มาใช้อ่านประกอบ ศึกษาขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องสอบ วิธีตอบข้อสอบ คะแนนสอบ และวันเวลาสอบ

2. การทบทวน การแบ่งเวลาทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาอย่างเหมาะสมทำการทบทวน หลังจากที่เราเรียนรู้เนื้อหาวิชาใหม่ๆ และทบทวนก่อนสอบช่วงเวลาที่ไม่นานจากการสอบ

3. หลีกเลี่ยงความกังวลใจ

พฤติกรรมก่อนสอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 1) การทำตารางเวลาสำหรับทบทวน
- 2) การทบทวน ท่องหนังสือตามตารางเวลา ในเวลาที่ท่องแล้วจำได้ดี
- 3) การประเมินผลการเรียนเป็นประจำ เพื่อดูความก้าวหน้าเพื่อหาข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข แล้วแก้ไข ปรับปรุงการเรียน
- 4) การจัดการเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น อาหาร การกิน การแต่งกาย การออกกำลังกาย การรักษาสุขภาพ
- 5) การรู้จักการแก้ปัญหาให้เสร็จอย่างรวดเร็ว
- 6) การทราบขอบเขต ลักษณะและวิธีตอบคำถาม

จะเห็นว่าหากนักเรียนมีลักษณะนิสัยทางการเรียนดีอยู่แล้ว นักเรียนจะไม่เกิดความกังวลใจ หรือความเครียดในการเตรียมตัวมากนัก แต่นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ไม่เป็นระบบ ก็อาจทำให้เกิดความเครียดในการเตรียมตัวสอบได้

แอนเดอสัน และคณะ (รังรอง งามศิริ. 2540 : 13; อ้างอิงจาก Anderson. 1995) กล่าวว่า การเตรียมตัวสอบให้พร้อมเป็นการฝึกฝนตนเองล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสถานการณ์การสอบ ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง และทำอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อเจอสถานการณ์จริงจะช่วยลดความวิตกกังวลได้

อรุณพร เนียมสุวรรณ. (2549 : 13) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองก่อนการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านการควบคุมตนเอง ทบทวน และทำความเข้าใจในบทเรียนแล้วย่อมก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ลดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นและเป็นการสร้างพฤติกรรมที่ดีในการเรียน

จากเอกสารเกี่ยวกับความหมาย การเตรียมความพร้อม ดังกล่าว สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมคือการที่บุคคลมีการวางแผนให้กับตนเอง และควบคุมตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะกระทำในสิ่งต่างๆ แล้วบรรลุผลสำเร็จ

1.1.5 ความเป็นมาในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.1.5.1 ความเป็นมา

การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ในอดีตที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ใช้ระบบการสอบคัดเลือกมาเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้เนื่องจากสถานที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษามีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสงค์จะศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยจึงเล็งเห็นว่าการสอบแข่งขันเพื่อเลือกเอาผู้ที่ได้คะแนนดี และมีคุณสมบัติประกอบอื่นๆ ที่เหมาะสมเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นวิธีการที่ดีที่สุดนอกจากนั้นยังได้รวมตัวกันพัฒนาให้มีระบบสอบกลางซึ่งดำเนินการในระดับประเทศ และต่อมาดำเนินการร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย จนกลายเป็นระบบสอบคัดเลือกที่เชื่อถือได้และมีคุณภาพที่ดีที่สุดในระบบหนึ่งของโลก

หลังจากที่ระบบการสอบคัดเลือกดำเนินสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน ได้เกิดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งพัฒนาตัวขึ้นมาเป็นลำดับ กล่าวคือระบบการสอบคัดเลือกที่มุ่งวัดผลเพียงบางรายวิชาที่สถานศึกษาเห็นว่าจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชา ได้นำไปสู่สถานการณ์ที่ผู้เรียนมุ่งเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องสอบเท่านั้น โดยผู้เรียนส่วนมากจะไม่สนใจหรือละทิ้งรายวิชาที่ไม่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือก ทั้งนี้ เพราะเป้าหมายของการเรียนในที่สุดคือการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ได้ในสาขาที่ตนต้องการเท่านั้น ผลที่ตามมาคือเกิดความล้มเหลวของระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เรียนไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ครบกระบวนการ ส่งผลถึงการพัฒนาคนที่ไม่สมบูรณ์

นอกจากนั้น ยังมีผลเสียอันเนื่องมาจากการสอบคัดเลือกดังกล่าว เช่น การที่ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เรียนดี ได้มุ่งสอบเทียบเพื่อให้ตนมีคุณสมบัติเทียบเท่าการสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วมุ่งสู่สถาบันอุดมศึกษาโดยไม่ได้เรียนครบตามชั้นปีแม้ในความเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองอาจเห็นว่าเป็นการประหยัดเวลา แต่ผลที่ตามมาก็คือการเข้าศึกษาท่อนมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม และการได้ผ่านการเรียนรู้ที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้มีผู้สำเร็จการศึกษาไปประกอบวิชาชีพก่อนวัยอันควรเป็นจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ ส่งผลอันไม่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ อยู่ไม่น้อย นอกจากนี้ กระบวนการสอบคัดเลือกผนวกกับกระบวนการสอบเทียบชั้นได้นำมาซึ่งธุรกิจการกวดวิชาซึ่งมีการพัฒนาตัวขึ้นเป็นระดับอุตสาหกรรม การกวดวิชาที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เฉพาะการเข้าศึกษาต่อได้ซ้ำเติมความเสียหายตามที่กล่าวมา โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมุ่งเน้นเฉพาะความรู้และวิธีการต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อสอบคัดเลือกให้ได้เท่านั้น โดยละทิ้งความสนใจส่วนอื่นของระบบการศึกษาเสียสิ้น

สถานการณ์ดังกล่าวมาแล้ว ได้ก่อตัวและขยายวงกว้างจนกล่าวได้ว่าเป็นวิกฤตการณ์ของระบบการศึกษาไทย อันมีการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็นต้นเหตุ ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีเกิดความพยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย จึงได้ปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือก โดยมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ศึกษาให้ครบถ้วนตามหลักสูตร แนวทางหนึ่งของการแก้ปัญหาที่ได้ถูกนำมาใช้แล้วคือ การกำหนดให้นำผลการเรียนเฉลี่ยสะสม หรือค่า GPA (Grade Point Average) มาเป็นส่วนประกอบในการคิดคะแนนการสอบคัดเลือกด้วย เนื่องจากค่า GPA เป็นคะแนนสะสมที่เกิดจากการเรียนทุกรายวิชาและสะสมต่อเนื่องกันมาตลอดเวลาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสามชั้นปี การกำหนดให้ใช้ค่าคะแนนดังกล่าว จึงเป็นหลักประกันให้ผู้เรียนสนใจศึกษาครบทุกรายวิชาและทุกชั้นปีตลอดหลักสูตรการศึกษา

ประเด็นที่ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้นมาในระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การเปิดโอกาสให้มีการสอบได้ถึงปีละสองครั้ง ครั้งแรกในช่วงปิดภาคการศึกษากลางปีในเดือนตุลาคม ครั้งที่สอง เมื่อสิ้นปีการศึกษาแล้วในเดือนมีนาคม โดยผู้สมัครสามารถเลือกใช้คะแนนที่ดีที่สุดจากการสอบทั้งสองครั้งมาใช้ในการสมัครเข้าศึกษา ทั้งยังให้ผู้สมัครสามารถเก็บคะแนนดังกล่าวไว้ใช้เป็นเวลา 2 ปีในกรณีที่ต้องการนำคะแนนมาใช้สมัครใหม่ในปีต่อไป การเปิดโอกาสให้มีการสอบมากกว่าหนึ่งครั้งมีผลดีคือการลดความกดดันในตัวผู้สมัคร โดยหากการสอบครั้งแรกทำ

คะแนนได้ไม่ดีก็ยังสามารถสอบแก้ตัวในครั้งต่อไปได้ อย่างไรก็ตามก็ดีจากการที่ผู้สมัครสอบมักใช้ความพยายามโดยหวังผลที่ดีที่สุดทุกครั้งที่สอบ ทำให้การเปิดโอกาสมาครั้งดังกล่าวกลับส่งผลเสียในผู้สมัครสอบบางกลุ่มที่มักเห็นว่าเหตุที่ต้องสอบหลายครั้ง ทำให้เกิดแรงกดดันและความเครียดหลายครั้ง อีกทั้งในการสอบเดือนตุลาคมดำเนินการในขณะที่การเรียนการสอนชั้นมัธยมปีที่ 6 ยังไม่เสร็จครบตามหลักสูตร ทำให้เกิดแนวโน้มที่โรงเรียนพยายามเร่งสอนให้จบก่อนเวลา เพื่อให้ให้นักเรียนของตนมีความพร้อมด้านเนื้อหาสำหรับการสอบสูงที่สุด หรือไม่เช่นนั้นอีกด้านหนึ่งนักเรียนก็มุ่งกวาดวิชาเพื่อให้ได้เนื้อหามากที่สุด ปัจจุบันนี้จึงปรากฏเป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า การสอบเดือนตุลาคมเป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อระบบการเรียนการสอนตามปกติ ดังเช่นที่ได้กล่าวมา

1.1.5.2 การพัฒนาระบบรับเข้าศึกษาระบบใหม่

มหาวิทยาลัยทั้งหลายได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่า ระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ แม้จะได้รับการปรับปรุงและมีข้อดีกว่าระบบดั้งเดิมที่เคยใช้อยู่ในอดีตเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังมีข้อเสียอยู่ไม่น้อย ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) มีความประสงค์ที่จะพัฒนากระบวนการคัดเลือกให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้จัดให้มี "คณะทำงานว่าด้วยการรับบุคคลเข้าศึกษาและการวัดผล" (Admission and Assessment Forum) ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินการติดตามการสอบคัดเลือกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินผลดีผลเสีย พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาระบบการคัดเลือกให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

จากผลของการศึกษาและเฝ้าระวังของคณะทำงานดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยตามหนังสือ ที่ ทปอ. 44/147 ลงวันที่ 19 เมษายน 2544 เกี่ยวกับการปรับปรุงการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในระบบสอบรวม โดยยึดหลักการให้เพิ่มการใช้ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกให้มากขึ้น อีกทั้งให้เพิ่มการพิจารณาความสามารถของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากองค์ประกอบหลักได้แก่ ผลการสอบจากแบบทดสอบวิชาหลัก และ/หรือ แบบทดสอบความสามารถทางการเรียน ซึ่งจะจัดสอบโดยสถาบันทดสอบกลางที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นในอนาคต รวมทั้งให้มีการพิจารณาผลการเรียนระดับมัธยมปลายในส่วนอื่นๆ ที่มีรายละเอียดและได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย/สถาบันอาจกำหนดคุณสมบัติ หรืออาจกำหนดให้มีการสอบวิชาเฉพาะหรือวิชาความถนัดเฉพาะด้านเพิ่มเติมด้วยก็ได้ โดยการจัดสอบให้ทำโดยระบบการสอบรวมซึ่งในปัจจุบันนี้นับว่าเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากอยู่แล้ว ทั้งนี้ การปรับปรุงสาระในกระบวนการคัดเลือกดังกล่าวจะเป็นไปโดยสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และได้เสนอให้เริ่มใช้ระบบที่จะปรับปรุงใหม่นี้ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป (ต่อมา จากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่ากำหนดดังกล่าวไม่อาจเป็นไปได้ จึงได้กำหนดให้ใช้ระบบใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป) ต่อมา รัฐบาลปัจจุบันโดย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสนใจระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอันมาก และให้นโยบายในการพัฒนาระบบการคัดเลือกว่า ควรจะปรับเปลี่ยนจากระบบการ

สอบแข่งขัน หรือ Entrance Examination ดังที่เป็นมาแต่อดีตถึงปัจจุบัน ไปเป็นระบบการรับเข้า (Admission) โดยพิจารณาจากผลการเรียนที่นักเรียนสะสมมาในการเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.1.5.3 แนวทางและหลักการในการพัฒนาระบบใหม่

ในการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.). ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ได้ยึดหลักการแนวทางเพื่อกำหนดเป็นระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้าศึกษา ดังต่อไปนี้

1) ระบบใหม่จะต้องปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า Admissions โดยพิจารณาจากผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และต้องเป็นระบบที่มีความยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบ

2) การพิจารณาผลการเรียนเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะพิจารณาจาก การวัดผลด้วยวิธีการ และตามช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษา การพิจารณาผลการเรียนเป็นกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมประกอบดำเนินการโดยสถานศึกษา และสำนักทดสอบกลาง แห่งชาติที่จะได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

3) หลักเล็งการสอบเพิ่มเติมโดยตั้งเป้าหมายว่า เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาออกจากสถานศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ก็จะมีข้อมูลเพียงพอแก่การพิจารณารับเข้าของมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องมีการจัดสอบคัดเลือกเพิ่มเติมเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือแม้หากมีการสอบเพิ่มเติม กำหนดให้ได้ไม่เกิน 3 รายวิชา

4) การดำเนินการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา จะดำเนินการเป็นระบบกลาง

1.1.5.4 องค์ประกอบของระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา(Admission)

ตาราง 1 แสดงองค์ประกอบของระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา(Admission)

ปีการศึกษา องค์ประกอบ	2549 ค่าน้ำหนัก	2550 ค่าน้ำหนัก	2551 ค่าน้ำหนัก
1. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือเทียบเท่า (GPAX)	10%	10%	10%
2. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA กลุ่มสาระ 3 - 5 กลุ่ม จาก 8 กลุ่ม)	20%	30%	40%
3. ผลการสอบทางศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET)	35%-70%	60%	50%
4. ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) และ/หรือ วิชาเฉพาะไม่เกิน 3 วิชา	0%-35%	60%	50%

องค์ประกอบที่ 1 ค่า GPAX เป็นตัวเลขวัดผลการเรียนที่รวบรวมมาจากการเรียน ทุก รายวิชาและทุกชั้นปี จึงเป็นคะแนนที่สะท้อนผลการเรียนจริงของนักเรียน และเป็นหลักประกันว่า ผู้สมัครเข้าศึกษาได้ผ่านกระบวนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาโดยครบถ้วน เป็นการ ให้กระบวนการพัฒนาคนขึ้นได้โดยสมบูรณ์ตามแผนการศึกษาแม้ว่าอาจมีข้อท้วงติงว่าค่า GPAX จากโรงเรียนต่างๆ อาจไม่อยู่มาตรฐานเดียวกัน และการใช้ค่า GPAX เป็นเหตุให้เกิดความเครียดใน การเรียน เนื่องจากนักเรียนกังวลที่จะต้องทำคะแนนให้ได้อยู่ตลอดเวลาก็ตาม แต่ค่าคะแนนดังกล่าว ก็ยังเป็นดัชนีบ่งชี้ที่ดีที่สุดเท่าที่มีในปัจจุบันประกอบกับ จากการศึกษาเบื้องต้นและการเฝ้าระวังของ หน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยได้บ่งชี้ว่า ค่า GPAX จากโรงเรียนมีความน่าเชื่อถือ และไม่ได้มีข้อเสียหายตามที่เป็นที่กังวลแต่อย่างใด ส่วน ประเด็นที่ผู้เรียนอาจเกิดความเครียดจากการเรียนเพื่อทำค่า GPAX ให้สูงขึ้น ทางด้านหนึ่งน่าจะ เป็นผลที่ทำให้ นักเรียนตั้งใจในการเรียน การผ่อนคลายความเครียดน่าจะกระทำโดยการปรับ ทัศนคติ และการดูแลสุขภาพของครอบครัว อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ยังไม่มีข้อมูลเชิงละเอียดในทางวิชาการ ที่มากเพียงพอที่จะยืนยันความเชื่อถือได้ของค่า GPAX โดยสมบูรณ์ ทปอ. จึงเห็นว่าน้ำหนักของค่า คะแนนดังกล่าวที่จะนำมาใช้ไม่ควรที่จะมากขึ้นกว่าที่ใช้อยู่กำหนดให้คิดค่าน้ำหนักเพียง ร้อยละ 10

องค์ประกอบที่ 2 การกำหนดให้นำผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) มาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการคัดเลือกเพื่อต้องการคัดนักเรียนได้ตรงตามความสามารถ หรือความถนัด โดยแต่ละคณะวิชาได้กำหนดกลุ่มสาระที่จะนำมาพิจารณาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ นักเรียนจะศึกษาต่อ อันเป็นการพิจารณาคูณลักษณะของนักเรียนที่ละเอียดขึ้นกว่าการดูจาก GPAX ซึ่งเป็นภาพรวม

องค์ประกอบที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ได้กำหนดให้มีการ ประเมินคุณภาพระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ (การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน O - NET) ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ สำหรับการประเมินคุณภาพของช่วงชั้นที่ 4 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะพิจารณาใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ การสอบตามช่วงชั้นทั้ง 4 ช่วงชั้นจะเป็นการจัดสอบโดยสถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางที่กำลังจัดตั้งขึ้น วัตถุประสงค์เบื้องต้นของ การทดสอบเพื่อประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นดัชนีบ่งชี้เพื่อใช้ในการปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยหลักการคือ GPA ที่ได้จากโรงเรียนไม่ควรแตกต่างจาก คะแนนสอบ O - NET อย่างมีนัยสำคัญ หากมีความแตกต่างกันมาก สถานศึกษาก็จะต้อง ดำเนินการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลให้ได้มาตรฐานตามที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ค่าคะแนน O-NET นี้ นอกจากวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว จึงน่าจะ นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วย

องค์ประกอบที่ 4 การกำหนดสอบ A - NET และ/หรือวิชาเฉพาะตามองค์ประกอบที่ 4 นี้เพื่อให้คณะวิชาต่างๆ ได้มีโอกาสทดสอบเพิ่มเติม หากเห็นว่าคะแนนจาก O - NET และ GPA ไม่เพียงพอสำหรับการพิจารณาความเหมาะสมในการศึกษาต่อ ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีรายวิชาที่จำเป็นจะต้องสอบให้น้อยที่สุด และควรทำการทดสอบในคราวเดียวกับการสอบ O - NET โดยสรุปจะเห็นว่ากระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในระบบ Admissions นี้ จะพิจารณาจากข้อมูลของนักเรียนนี้ได้ในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแทบทั้งสิ้น โดยหลีกเลี่ยงการสอบเพิ่มเติมหรือหากมีการสอบก็ให้สอบเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกิน 3 รายวิชา

1.1.5.5 การจัดสอบ O-NET และ A-NET

O-NET แบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการสอบตามขั้นตอน เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน และนักเรียนต้องสอบทุกช่วงชั้นของ 4 ช่วงชั้น (ป.3, ป.6, ม.3, ม.6) ในช่วงชั้นที่ 4 จัดสอบ 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ

สำหรับผู้เรียนจบหลักสูตรการศึกษาช่วงชั้นที่ 4 จึงนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งนักเรียนจะต้องสอบตามระบบการเรียนโดยปกติอยู่แล้ว ไม่ใช่เป็นการกำหนดให้สอบเพิ่มเติม และสถาบันอุดมศึกษาเห็นร่วมกันว่าน่าจะเป็นข้อมูลที่ เป็น ประโยชน์ต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ จึงได้กำหนดให้นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบ และในปีการศึกษา 2550 กำหนดสอบ O - NET วันที่ 24 – 25 กุมภาพันธ์ 2550 เวลาสอบวิชาละ 2 ชั่วโมง

A-NET แบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นสูง (Advanced National Educational Test) คือ สิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาขอให้มีการจัดสอบเพิ่มเติม รวม 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ ซึ่งคณะวิชาจะกำหนดให้ใช้ สอบไม่เกิน 3 วิชา ลักษณะข้อสอบเน้นในเชิงการคิดและวิเคราะห์มากขึ้น ทั้งนี้ มีหลายคณะวิชาที่ได้กำหนดให้สอบ A - NET เพิ่มเติม

ในปีการศึกษา 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดสอบ ทั้งนี้เป็นมติร่วมกันระหว่าง ทปอ และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติจัดสอบต่อจากการสอบโดยจัดสอบ วันที่ 3-4 มีนาคม 2550 นักเรียนสามารถสมัครสอบ A - NET ได้มากกว่า 1 ครั้ง โดยใช้ผลคะแนนการสอบครั้งที่ดีที่สุดยื่นสมัครเข้าศึกษา ต่อ ในสถาบันอุดมศึกษา การสอบ A - NET แต่ละครั้งจะมีอายุการใช้ 2 ปี ข้อสอบ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ยกเว้นวิชาวิทยาศาสตร์ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

1.1.5.6 การบริหารจัดการระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา (Central University Admissions System)

1) ผู้สมัครระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาจะต้องสมัครผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมด (www.cuas.or.th) พร้อมชำระเงินค่าสมัครผ่านระบบธนาคารตามที่กำหนด ยกเว้นกรณีผู้สมัครในบางพื้นที่ที่ไม่พร้อมใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นศูนย์รับสมัครเอ็นทรานซ์เดิมซึ่งอยู่ในพื้นที่อำนวยความสะดวกในการสมัครให้

2) ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ในระเบียบการรับสมัครคัดเลือกในเดือนเมษายนจะเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต แต่จะพิมพ์ จำหน่ายส่วนหนึ่งสำหรับผู้สมัครที่ต้องการศึกษาข้อมูลจากเล่มระเบียบการโดยตรง

3) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานกลางรับสมัครและประมวลผลการคัดเลือก นิสิตนักศึกษาในระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา ในปีการศึกษา 2549 ช่วงเดือนเมษายน โดยผู้สมัครจะสมัครได้ 4 อันดับผลการคัดเลือกจะประกาศเพียงอันดับเดียวเหมือนเอ็นทรานซ์ และในโอกาสต่อไปจะพัฒนาให้ประกาศผลการคัดเลือกได้หลายอันดับ โดยจะแจ้งให้ผู้สมัครตัดสินใจว่าจะเลือกเรียนในสาขาใด

4) การสอบ O - NET และ A - NET จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาและหลักสูตรการ ศึกษาออกโรงเรียนที่เทียบเท่า ม.6 มีสิทธิ์สมัครสอบได้ โดยสอบพร้อมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5) การดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ อาจารย์แนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ปกครอง และเขตพื้นที่การศึกษาให้ทราบเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ทั่วทุกภูมิภาค ครอบคลุมพื้นที่ 76 จังหวัดทั่วประเทศ

องค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาในระบบแอดมิชชันส์ที่จะใช้สำหรับการรับ นิสิตนักศึกษาใน 9 กลุ่มสาขา ดังนี้

(1) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.1) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตาราง 2 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	35
4. A - NET	35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.2 คณิตศาสตร์ 2	(10)
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	(15)

1.2) กลุ่มสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ตาราง 3 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(2)
2.2 ภาษาต่างประเทศ	(2)
2.3 คณิตศาสตร์	(3)
2.4 วิทยาศาสตร์	(3)
2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา	(10)
3. O - NET	70

1.3) กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่1)

ตาราง 4 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่ 1)

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(2)
2.2 ภาษาต่างประเทศ	(2)
2.3 คณิตศาสตร์	(3)
2.4 วิทยาศาสตร์	(3)
2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา	(10)
3. O - NET	40
4. A - NET	30
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.2 คณิตศาสตร์ 2	(10)
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	(10)

1.4) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่ 2)

ตาราง 5 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่ 2)

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(2)
2.2 ภาษาต่างประเทศ	(2)
2.3 คณิตศาสตร์	(3)
2.4 วิทยาศาสตร์	(3)
2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา	(10)
3. O - NET	40
4. A - NET	30
4.1 ภาษาไทย 2	(10)
4.2 สังคมศึกษา 2	(10)
4.3 ภาษาอังกฤษ 2	(10)

(2) กลุ่มวิทยาศาสตร์

ตาราง 6 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(3)
2.2 สังคมฯ	(3)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(3)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
2.5 วิทยาศาสตร์	(6)
3. O - NET	35
4. A - NET	35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	(5)
4.2 คณิตศาสตร์ 2	(10)
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	(20)

(3) กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์

ตาราง 7 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มวิชาสาขาวิศวกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	40
4. A - NET / วิชาเฉพาะ	30
4.1 คณิตศาสตร์ 2	(10)
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	(10)
4.3 ความถนัดทางวิศวกรรม	(10)

(4) กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตาราง 8 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(2.5)
2.2 สังคมฯ	(2.5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
2.5 วิทยาศาสตร์	(5)
3. O - NET	40
4. วิชาเฉพาะ	30
ความถนัดทางสถาปัตยกรรม	30

(5) กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์

ตาราง 9 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(3)
2.2 สังคมฯ	(3)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(6)
3. O - NET	40
4. A - NET	30
4.1 คณิตศาสตร์ 2	(10)
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	(20)

(6) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจพาณิชยศาสตร์ บัญชีการจัดการท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์
แยกเป็น 2 กลุ่ม

6.1) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจพาณิชยศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์

ตาราง 10 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจพาณิชยศาสตร์ บัญชี
เศรษฐศาสตร์

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	35
4. A - NET	35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	(15)
4.2 คณิตศาสตร์ 2	(20)

6.2) กลุ่มสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว

ตาราง 11 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 ภาษาต่างประเทศ	(10)
2.3 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	70

(7) กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

ตาราง 12 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	40
4. A - NET / วิชาเฉพาะ	30
4.1 ความถนัดทางวิชาชีพครู	(10)
4.2 วิชาเอก/วิชาเฉพาะ	(20)
ไม่เกิน 2 วิชาๆ ละ 10% ถ้าสอบวิชาเดียว 20%)	

(8) กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

ตาราง 13 แสดงองค์ประกอบและคําร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	คําร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	6
2.2 สังคมศึกษาฯ	6
2.3 ภาษาต่างประเทศ	8
3. O - NET	35
4. วิชาเฉพาะ	35
4.1 กลุ่มปฏิบัติอย่างเดี่ยว หรือ	(35)
4.2 กลุ่มทฤษฎี + ปฏิบัติ	(35)

(9) กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แยกเป็น 9 กลุ่ม ดังนี้

9.1) นิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์

ตาราง 14 แสดงองค์ประกอบและคําร้อยละของกลุ่มสาขาวิชานิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์

องค์ประกอบ	คําร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ/คณิต/วิทย์	(5)
2.4 ศิลปะ	(5)
3. O - NET	70

9.2) กลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา / มานุษยวิทยา / สังคมศาสตร์ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ
รูปแบบที่ 1

ตาราง 15 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา / มานุษยวิทยา /
สังคมศาสตร์ รูปแบบที่ 1

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	70

รูปแบบที่ 2

ตาราง 16 แสดงองค์ประกอบและค้ำร้อยละของกลุ่มสาขาวิชาสังคมวิทยา / มานุษยวิทยา /
สังคมศาสตร์ รูปแบบที่ 2

องค์ประกอบ	ค้ำร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(4)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(4)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(4)
2.4 คณิตศาสตร์	(4)
2.5 วิทยาศาสตร์	(4)
3. O - NET	35
3.1 ภาษาไทย	(10)
3.2 สังคมศึกษา	(10)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(15)
4. A - NET	35
4.1 คณิตศาสตร์ 2	(20)
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	(15)

9.3) กลุ่มสาขาวิชารัฐศาสตร์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

9.3.1 สาขาการปกครอง/บริหารรัฐกิจ

ตาราง 17 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขาการปกครอง/บริหารรัฐกิจ

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(10)
2.3 ภาษาต่างประเทศ/คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	35
4. A – NET / วิชาเฉพาะ	35
สังคมศึกษา 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	35

9.3.2 สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ตาราง 18 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(10)
2.3 ภาษาต่างประเทศ/คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	35
4. A – NET	35
4.1 สังคมศึกษา 2	(17.5)
4.2 ภาษาอังกฤษ2/ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	(17.5)

9.3.3 สาขารัฐประศาสนศาสตร์

ตาราง 19 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชารัฐศาสตร์สาขารัฐประศาสนศาสตร์

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(10)
2.3 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	35
4. A – NET	35
คณิตศาสตร์ 2	(35)

9.4) กลุ่มสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์

ตาราง 20 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มวิชาสังคมสงเคราะห์

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาอังกฤษ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(2.5)
2.5 วิทยาศาสตร์	(2.5)
3. O - NET	55
3.1 ภาษาไทย	(20)
3.2 สังคมศึกษา	(20)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(15)
4. A – NET	15
คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	(15)

9.5) กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์

ตาราง 21 แสดงองค์ประกอบและคําร้อยละของกลุ่มวิชานิติศาสตร์

องค์ประกอบ	คําร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(7)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(6)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(7)
3. O - NET	55
3.1 ภาษาไทย	(18)
3.2 สังคมศึกษา	(19)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(18)
4. A – NET	15
คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	(15)

9.5) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบ่งออกเป็น 9 แบบ

ตาราง 22 แสดงองค์ประกอบและคําร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 1

องค์ประกอบ	คําร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	35
3.1 ภาษาไทย	(10)
3.2 สังคมศึกษา	(10)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(15)
4. A – NET	35
4.1 ภาษาไทย 2	(10)
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.3 คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 (เลือก 1 วิชา)	(15)

ตาราง 23 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 2

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(10)
3. O - NET	35
3.1 ภาษาไทย	(10)
3.2 สังคมศึกษา	(10)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(15)
4. A – NET	35
4.1 ภาษาไทย 2	(10)
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.3 ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	(15)

ตาราง 24 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 3

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	35
4. A – NET	35
4.1 ภาษาไทย 2	(10)
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.3 คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 (เลือก 1 วิชา)	(15)

ตาราง 25 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 4

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(10)
3. O - NET	35
4. A – NET	35
4.1 ภาษาไทย 2	(10)
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	(10)
4.3 ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / จีน / ญี่ปุ่น / อาหรับ (เลือก 1 วิชา)	(15)

ตาราง 26 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 5

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(10)
3. O - NET	35
3.1 ภาษาไทย	(10)
3.2 สังคมศึกษา	(10)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(15)
4. A – NET	35
4.1 ภาษาไทย 2 / สังคมศึกษา 2 / ภาษาอังกฤษ 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	35

ตาราง 27 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 6

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	70
3.1 ภาษาไทย	(23)
3.2 สังคมศึกษา	(23)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(24)

ตาราง 28 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 7

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(10)
3. O - NET	70
3.1 ภาษาไทย	(23)
3.2 สังคมศึกษา	(23)
3.3 ภาษาอังกฤษ	(24)

ตาราง 29 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 8

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(5)
2.4 คณิตศาสตร์	(5)
3. O - NET	70

ตาราง 30 แสดงองค์ประกอบและค่าร้อยละของกลุ่มมนุษยศาสตร์/ศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์แบบ 9

องค์ประกอบ	ค่าร้อยละ
1. GPAX	10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)	20
2.1 ภาษาไทย	(5)
2.2 สังคมศึกษาฯ	(5)
2.3 ภาษาต่างประเทศ	(10)
3. O - NET	70

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา เป็นการเตรียมตนเองของนักเรียน เพื่อให้เกิดความมั่นใจและเกิดความพร้อมเพื่อนำไปสู่การสอบ ซึ่งถ้าหากมีความพร้อมในด้านความรู้ทักษะต่างๆ มีสภาพจิตใจ สภาพร่างกายที่สมบูรณ์ และมีความเชื่อมั่นก็จะทำให้สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อม

1.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรกอฟฟ์ (วิศิษฐ์ นิพพิทา. 2536 : 51; อ้างอิงจาก Rogoff. 1961) พบว่า นักเรียนที่มีการวางแผนในการทำการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองในการสอบสูง

ซีบัซ (กนกวรรณ จันทรไทร. 2541 : 32; อ้างอิงจาก Seabaugh. 1986) ได้ทำการศึกษาผลของการเตรียมความพร้อมมีผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไกรเนอร์และแคโลลาย (ปฐมธิดา นาใจคง 2544 : 17; อ้างอิงจาก Greiner and Karoly 1976) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการกำกับตนเอง เพื่อการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยทำการจัดเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่าน จำนวนงานที่ทำเสร็จตามที่ครูมอบหมายและคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่าน ฝึกการสังเกต และการบันทึกพฤติกรรม และมีการวางแผนการเรียน มีการใช้เวลาในการอ่าน ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบสูง

สตีเฟน (ปฐมธิดา นาใจคง. 2544 ; 48; อ้างอิงจาก Stephen 1996) ได้ทำการศึกษาผลของการกำกับตนเองเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเรียน ของนักเรียนนานาชาติ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการกำกับตนเองเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนของนักเรียนนานาชาติ จำนวน 27 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสาขาประมง 27 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ตามคะแนนเฉลี่ยสะสม และจำนวนหน่วยกิตที่เรียน กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการสัมภาษณ์ คนละ 30 นาที ในอาทิตย์แรกของการเปิดภาคเรียน กลุ่มตัวอย่างจะต้องอธิบายวิธีที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ วิธีการที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้คำตอบต่าง ๆ จะถูกบันทึกไว้ในกระดาษบันทึกการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะรายงานการใช้วิธีการกำกับตนเอง เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเรียนเหมือนกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่จะต่างกันตรงที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะรายงานว่ามีการใช้วิธีกำกับตนเองเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเรียน เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

เสริมศรี สวนไพรินทร์ (2532 : 94-101) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกสาขาวิชาที่จะใช้ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มุ่งเรียนต่อในมหาวิทยาลัยจำกัดของรัฐบาลมากที่สุดและในด้านการเตรียมตัวในการสอบ เอนทรานซ์ของนักเรียนจะมีการกวดวิชาสม่ำเสมอตลอดปี ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน กวดวิชามุ่งเน้นในเรื่องการรับเป็นสำคัญ มีการนำข้อสอบคัดเลือกเก่ามาเฉลย ทำให้ ผู้เรียนคุ้นเคยกับข้อสอบและการทำข้อสอบคัดเลือกจึงทำให้ความสำคัญต่อการเรียนกวดวิชาสูงมาก

สุรีย์พร วัชชัย (2538 : 66-67) ได้ทำการศึกษาผลของการกำกับตนเองเพื่อสร้างความพร้อมในการเรียนที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธรรมจริยาภิรมย์ จำนวน 60 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกการกำกับตนเองเพื่อสร้างความพร้อมในการเรียนมีความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

วัฒนา เทชะโกมล (2541 : 67 - 69) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 800 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบจัดการกำกับตนเองในการเรียน แบบจัดการอบรมเลี้ยงดู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และอยู่ในครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการกำกับตนเองในการเรียนสูง

ธนาธิ เสือวรรณศรี และคณะ (2543:3) ได้ทำการสำรวจข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนในปีการศึกษา 2543 จำนวน 2,260 คน โดยการสำรวจ 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคกลางที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตนครปฐมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น และภาคใต้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักเรียนต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมในการสอบมากขึ้นในการสอบระบบใหม่ และพบว่ามีนักเรียนกวาดวิชาถึง 68.5 % โดยความจำเป็นในการเรียนกวาดวิชาเพื่อให้ความรู้เพิ่มขึ้นจากในโรงเรียน และเพื่อทำให้มีความเครียดในการแข่งขันน้อยลง

สุชาติดา บวรกิตวงศ์ และคณะ (2546 : 5) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาผลกระทบและความพึงพอใจจากการใช้ระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 7 กลุ่ม คือ 1) นักเรียนที่เข้าสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ในเดือนเมษายน 2544 จำนวน 11,197 คน และนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,090 คน 2) ผู้ปกครองนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ในเดือนเมษายน 2544 จำนวน 220 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 842 คน 3) ครูในโรงเรียนที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 545 คน 4) อาจารย์หรือผู้บริหารคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 90 คน 5) นิสิตหรือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 616 คน 6) ผู้ดำเนินการในสถาบันกวดวิชาที่เปิดสอนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน และ 7) นักการศึกษา จำนวน 25 คน พบว่าในการสอบระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษานั้น ก่อให้เกิดผลทางบวก ทำให้เด็กมีการเตรียมตัวและลดความเครียด เนื่องจากการสอบ 2 ครั้ง ทำให้เด็กทราบผลคะแนนของตนในครั้งแรก และรู้จักจุดบกพร่องของตนเองทำให้เกิดการเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับการสอบครั้งต่อไป

จากงานวิจัย ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าในการสอบระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา นักเรียนที่มีการวางแผนในการทำการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองในการสอบสูง นักเรียนส่วนใหญ่มุ่งเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลมากที่สุด และในด้านการเตรียมตัวในการสอบของนักเรียน จะมีการกวดวิชาสม่ำเสมอตลอดปีเพื่อให้ความรู้เพิ่มขึ้นจากในโรงเรียน และเพื่อทำให้มีความเครียดในการแข่งขันน้อยลง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

กันยา สุวรรณแสง (2532 : 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้าปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายหญิงจะมีเจตคติหรือความสนใจที่แตกต่างกัน

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 122) กล่าวว่าเมื่อช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัว วิธีชีวิตความเป็นอยู่อาจจะเปลี่ยนไปรวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่าอาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการแต่งงาน

อารี พันธุ์ณี (2544 : 33) กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่าผู้ชายต้องเข้มแข็ง อดทน อ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมองเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

เบนเนต และโคเฮน (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541 : 30; อ้างอิงจาก Bennett ;& Cohen. 1959) ได้สรุปเกี่ยวกับธรรมชาติของความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไว้ ดังนี้

- 1) เพศชายมีความคิดหนักแน่นมากกว่าความคิดของเพศหญิง
- 2) เพศชายมีความคิดล่วงหน้าถึงรางวัล และการลงโทษที่เป็นผลของความเหมาะสมและไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นกับตนเองในขณะที่เพศหญิงคิดคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับรางวัลและการลงโทษในฐานะเป็นผลของความเป็นมิตรภาพหรือความเป็นศัตรูกันของสิ่งแวดล้อม
- 3) เพศชายมักคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จส่วนตัว ในขณะที่เพศหญิงคิดนั้นเกี่ยวข้องกับความรักทางสังคมและมิตรภาพมากกว่า

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าความแตกต่างทางเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกันในหลายๆ เรื่อง ทำให้การดำเนินชีวิตหรือบทบาทในสังคมก็มีความแตกต่างกัน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มั่งคัส (Nurmi. 1991 : 21; citing Momks. 1968) ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวฟินแลนด์ จำนวน 1,442 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการ

เรียนและประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

ไรต์และรอสต์ (Nurmi. 1991 : 26; citing Wright; & Rauste. 1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 209 คน คนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ผลการศึกษาพบว่าเด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กชาย

คาร์ตรอน และเลวี (Nurmi. 1991 : 18; citing Cartron Guerin; & Levy. 1980) ได้ศึกษาการมองอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คน ที่มีอายุระหว่าง 12 – 15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อย วัยรุ่นชายมีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นชาย

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีการวางแผนอนาคต ความสนใจในการเรียน และการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 122) กล่าวว่าเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 110-112) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1,370 คน พบว่า ตัวแปรเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เวลาในการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ระดับ .05 ขนาดของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ การใช้เวลาในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เพศหญิง ทักษะคิดต่อการเรียน ตามลำดับ โดยเรียงจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด

สุกัญญา แยมยัม (2541 : 63-65) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพฯ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 205 คน พบว่าตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเรียนของนักเรียนโดยบุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยนักเรียนเพศหญิงมีความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับสูงส่วนนักเรียนเพศชายมีความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับต่ำ

จากงานวิจัยเกี่ยวกับเพศดังกล่าวสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีความสนใจในเรื่องการเรียน ความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตแตกต่างกัน โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใช้เวลาเรียน 3 ปี (ม.4 – ม.6) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้น ในการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการจัดดำเนินงานของโรงเรียนตามสมควร เพื่อให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยตรง และเป็นพื้นฐานสำหรับการหาความรู้เพิ่มเติม และการศึกษาต่อในระดับสูงอีกด้วย กรมวิชาการจึงได้จัดโครงสร้างหลักสูตร ในรูปแบบของแผนการเรียนต่างๆดังนี้

โครงสร้างของหลักสูตร

1) วิชาบังคับ จำนวน 30 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยวิชาบังคับแกน 15 หน่วยการเรียนรู้ และวิชาบังคับเลือก 15 หน่วยการเรียนรู้

วิชาบังคับแกน เป็นวิชาพื้นฐานที่สอดคล้องกับชีวิตและสังคมโดยทั่วไป ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา และพลานามัย

1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย	6	หน่วยการเรียนรู้
สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	6	หน่วยการเรียนรู้

วิชาบังคับเลือก เป็นวิชาพื้นฐานซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่น ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนในรายวิชาต่างๆ ได้แก่ พลานามัย วิทยาศาสตร์ และพื้นฐานวิชาชีพ

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

พลานามัย	3	หน่วยการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์	6	หน่วยการเรียนรู้

พื้นฐานวิชาชีพ 6 หน่วยการเรียนรู้

1.3 วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจหรือความถนัด และความต้องการของแต่ละคน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนอย่างน้อย จำนวน 45 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่างๆต่อไปนี้

2) กลุ่มรายวิชา

2.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ

2.2 กลุ่มวิชาสังคม

2.3 กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ

2.4 กลุ่มวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5 กลุ่มวิชาอาชีพ การจัดรายวิชาต่างๆในหลักสูตร ได้แบ่งเป็นแผนการเรียนดังนี้

2.5.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5.2 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ – คณิตศาสตร์

2.5.3 แผนการเรียนศิลปศาสตร์ (ภาษาฝรั่งเศส, ภาษาอังกฤษ)

3) กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2532 จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหาหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค ดังนั้น นักเรียนแต่ละคนจะมรแผนการเรียนของตนเอง ในแผนการเรียนทุกแผนจะกำหนดให้นักเรียนต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างอย่างน้อย 75 หน่วยการเรียนรู้ และต้องเข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค โดยต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เลือกกลุ่มวิชาตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการจัดดำเนินงานตาม และแต่ละแผนการเรียนก็มีความแตกต่างกัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไอร์แลนด์ (Iredia. 1987 : 3744-A) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักเรียน สายอาชีพและสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 370 คน เป็นชาย 171 คน หญิง 199 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนสายวิชาชีพและนักเรียนสายสามัญมีเจตคติต่อ

การศึกษาต่อต้านอาชังจะแตกต่างกัน (2) ความแตกต่างของเจตคติดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากความ
 คิดเห็นของพ่อแม่ (3) ความแตกต่างของเจตคติดังกล่าวไม่ได้มีผลจากการได้รับความรู้สึทาง
 การศึกษา (4) ความแตกต่างดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ (5) เพศไม่มีการเลือก
 โปรแกรมการเรียน (6) รายได้ของครอบครัวมีส่วนสำคัญในการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน
 ฮัลล์ (Hall. 1988 : 802-A) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน
 ระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูที่ปรึกษา 7 คน ครูผู้สอน 26 คน และนักเรียนระดับ
 10, 11, 12 จำนวน 227 คน โดยวิธีการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การเลือกโปรแกรมการเรียน
 ขึ้นอยู่กับความสนใจและต้องการที่จะทำให้มีความรู้และทักษะความชำนาญในอาชีพ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การเลือกแผนการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ ความ
 สนใจและความชำนาญของตนเอง และพ่อแม่ก็มีอิทธิพลในการเลือกด้วย

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ปิยะวรรณ เลิศพานิช (2542 :62) ได้ศึกษาความเครียด สาเหตุของความเครียดและวิธี
 เเพชชูความเครียดทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีระดับ
 ความเครียดทางการเรียนแตกต่างกัน และมีวิธีเเพชชูความเครียดทางการเรียนจากสาเหตุบางข้อ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณิดา ต๊ะปันทา , นพวัน สุขสำราญ (2544 : 53) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตก
 กังวลในการศึกษาต่อในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
 ที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน พบว่า นักเรียนที่มี
 แผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
 และพบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ มีความวิตกกังวลในการรับบุคคลเข้าศึกษา
 ต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนวิทย์ - คณิต และนักเรียนที่อยู่ใน
 แผนการเรียนศิลป์ - คำนวณมีความวิตกกังวลในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูง
 กว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์ - ภาษา

อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549 : 159) ได้ศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรับ
 บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลาง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิต
 บางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 190 คน เป็นนักเรียน
 ชาย 75 คน และนักเรียนหญิง 115 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแผนการเรียน
 ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบ
 กลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนสรุปได้ว่า การเลือกโปรแกรมการเรียนขึ้นอยู่กับ
 ความสนใจและต้องการที่จะทำให้มีความรู้และทักษะความชำนาญในอาชีพนักเรียนที่มีแผนการเรียน
 ต่างกันมีความวิตกกังวลและการเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ

อุดมศึกษาแตกต่างกัน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พระยุพธ สันตะวัน (2533 :36) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะทำให้แยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ เป็นต้น

มาริษา นาคทับที (2541 : 28) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้นๆแล้วซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จอื่นๆ

อติเทพ ศรีสุอาร์ักษ์ (2545:48) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิชานั้นๆแล้วซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆประกอบกัน

ศรินทิพย์ พงษ์ศาสดัต (2546 : 36) กล่าวว่า ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้นๆแล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาได้จากคะแนนสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จด้านอื่นๆประกอบ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียน ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จอื่นๆประกอบ

1. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอร์ต (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสดัต 2546 : 38; อ้างอิงจาก Prescett. 1961) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านร่างกาย (Pysical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย

2) องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว

3) องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคมประกิต (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน

4) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและโรงเรียน

5) องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง (Self-Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทศนคติการเรียน

6) องค์ประกอบด้านการปรับตัว (Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาปรับตัว การแสดงอารมณ์

จากเอกสารดังกล่าวจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้าน

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 96-97) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) และแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardize test) แบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่คุณเรียนได้จากการเรียนการสอนซึ่งจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

รูปแบบของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้มี 3 รูปแบบ คือ

- 1) แบบปากเปล่า (Oral test) เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล
- 2) แบบเขียนตอบ (Paper-pencil test) เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบปากเปล่า
- 3) แบบปฏิบัติ (Performance test) เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการวัดหลายรูปแบบ การวัดผลสามารถวัดได้จากความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สตอดท์ (จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. 2541 : 32; อ้างอิงจาก Staudt. 1995.) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ลักษณะรายวิชา ลักษณะของนักเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรดที่ 11 จำนวน 248 คน ที่ศึกษาในระดับสูงและชั้นทั่วไป โดยนักเรียนตอบแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนวิชาเคมี ภาษาอังกฤษ และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นสูงจะใช้กลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนชั้นทั่วไป การเลือกกลวิธีในระดับสูงมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนที่เรียนในชั้นสูง และกลุ่มนักเรียนที่เรียนในชั้นทั่วไปพบว่า การใช้กลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนเกรด 9 ชนิดมีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียนมากกว่านักเรียนชายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แมคคอล (ซูซีพ อ่อนโคสูง. ม.ป.ป. : 10 อ้างอิงจาก Maccall. 1972) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีววิทยาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Middle Tennessee พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีววิทยามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีววิทยา

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ คำชาย (2543 : 75-77) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า การเลือกสาขาวิชาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงาน แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัว

สุรีย์ นุ่มนวล (2543 : 64) ศึกษาผลการวางแผนไขในการสอบที่มีความวิตกกังวลแรงสูง และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์พัฒนา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 48 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงสูงในการสอบ และผลการสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงการรับรู้ความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันก็จะมีการรับรู้ต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงสูงในการสอบ และผลการสอบแตกต่างกัน

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 12) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขันมุ่งมั่นจะทำให้ดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อพบความล้มเหลว

แอทคินสัน (สวิตย์ วงศ์สุวรรณ. 2539 : 32; อ้างอิงจาก Atkinson. 1966) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนเองจะต้องได้รับการ

ประเมินจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อกระทำได้สำเร็จ

สัทัญญา แยมยัม (2541 : 22) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาหรือความพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยภาพของตนเองมากระตุ้นหรือผลักดันให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดี

สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย (2542 : 104) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายหรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 21) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆ ให้สำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ และ แอทคินสัน (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย. 2542 : 104-105; อ้างอิงจาก McClelland ;& Atkinson) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคน คือ แรงจูงใจที่ต้องการสู่ความสำเร็จหรือถอยหนีความล้มเหลว เป็นการใช้การคำนวณทางคณิตศาสตร์มาอธิบายความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ซึ่งแมคเคลแลนด์ และแอทคินสัน เสนอบัจจัย 2 ประการที่จะชี้ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ได้แก่

1) สิ่งจูงใจสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success หรือ ตัวย่อ Ms) ประกอบด้วย แรงจูงใจมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวังหรือโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จและค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในกิจกรรมนั้น

2) สิ่งจูงใจหลบหนีความล้มเหลว (Motive to Avoid failure หรือ ตัวย่อ Maf) ประกอบด้วยแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความต้องการที่จะทำงานมุ่งสู่ความสำเร็จผลหรือเพื่อความเป็นเลิศในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขัน

มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยบ่งชี้ก็คือ ตัวความต้องการสำเร็จ ซึ่งอธิบายลักษณะผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง (High Achieves) ได้แก่

1) มีความกล้าเสี่ยงพอประมาณ (Moderate Risk) คนที่ประสบความสำเร็จสูงต้องมีความกล้าเสี่ยงพอประมาณเพื่อให้ผลตอบแทนความสำเร็จและโอกาสของความสำเร็จด้วย

2) มีข้อมูลข่าวสารทันต่อสภาพการณ์ (Immediate Feed back) นอกจากมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณบุคคลจะต้องเลือก หรือสรรหาข้อมูลย้อนกลับทันต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด เพื่อจะประมาณค่าสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงมุ่งสู่ความสำเร็จ

3) การประสบความสำเร็จในงาน (Accomplishment) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดจะต้องมีประสบการณ์ความสำเร็จในงานหรือการแสดงออก มีความพึงพอใจ และมีความต้องการสำเร็จในงานมากกว่าสินจ้างรางวัลและค่าตอบแทน

4) มีความหมกมุ่นในงาน (Preoccupation with Task) บุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงย่อมมีนิสัยที่หมกมุ่นกับงาน กล่าวคือเมื่อเริ่มต้นงานแล้วจะสานต่อจนกระทั่งสำเร็จไม่ทำสิ่งใด ๆ กลางๆ

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

- 1) มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
- 2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk-Taking Behavior)
- 3) มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น (Upward Mobility)
- 4) อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
- 5) เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tention)
- 6) รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)
- 7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)
- 8) เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partner Choice)
- 9) ต้องการให้เป็นที่รู้จักให้แก่ผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)
- 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่างๆของตนให้ดีเสมอ (Achievement Behavior)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงขับหรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะไปถึงเป้าหมายหรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรือถอยหนีในการแข่งขัน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยากๆให้สำเร็จ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สตอตท์ (จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. 2541 : 32; อ้างอิงจาก Staudt. 1995) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนลักษณะรายวิชา ลักษณะของนักเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรดที่ 11 จำนวน 248 คน ที่ศึกษาในระดับสูงและขั้นทั่วไป โดยนักเรียนตอบแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนเคมี ภาษาอังกฤษ และวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนในชั้นสูงจะใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนขั้นทั่วไป การเลือกกลวิธีในระดับสูงมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนที่เรียนในชั้นสูง และกลุ่มนักเรียนที่เรียนในขั้นทั่วไปพบว่า การใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียน 9 ชนิด มีสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงใช้กลวิธีกำกับตนเองในการเรียนมากกว่านักเรียนชายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บิลคาร์ เจมส์และอิงวาร์ (ปฐมาธิดา นาใจจง. 2544 : 41; อ้างอิงจาก Bikkar, James ;& Ingvar, 1993) ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์” เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่สนับสนุนต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 225 คน ที่เรียนในวิชาพีชคณิต กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคณิตศาสตร์ 3 แบบวัด แบบวัดทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ 2 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองวิชาคณิตศาสตร์ทั้ง 3 แบบวัดจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.40 ($p<.05$) และทัศนคติทั้ง 2 แบบวัดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.30-0.39 ($p<.05$)

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 55-58) ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (99%)

มลวิภา สุวรรณมัลย์ (ปราณี ภักดีไพบูลย์ผล. 2540 : 75; อ้างอิงจาก มลวิภา สุวรรณมัลย์. 2541 : 52-53) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กวัยรุ่นชายและเด็ก

วัยรุ่นหญิงไทย จำนวน 674 คน ซึ่งพบว่าเด็กวัยรุ่นชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกับเด็กวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังพบว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพแบบแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ชุดิกร ธนาวัฒนากร (2543 : 50-52) ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง

ปาริฉัตร อ้นประเสริฐ (2543 : 49-50) ได้ทำการวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารี กรุงเทพมหานคร พบว่า เชาวน์ปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในทางบวก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

เซกจินเนอร์ (Seginer. 1991 : 224-237) ได้กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตโดยการรวบรวมจากนักจิตวิทยาอื่นๆ ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ไร้เดียงสาของแต่ละบุคคล สำหรับพยากรณ์อนาคต ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่างๆที่สำคัญ รวมทั้งจินตนาการในอนาคตของแต่ละบุคคล ความต้องการ ค่านิยมของบุคคลที่เกี่ยวกับการมุ่งใจด้านอารมณ์และคุณสมบัติด้านสติปัญญา

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 11) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองเพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นภายหลัง

อุบล เลี้ยววาริณ (2534) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการรู้จักคิดถึงอนาคต เล็งเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและสังคมในอนาคต และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรืองดเว้นการกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการได้

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต คือการมองสู่อนาคตของบุคคล โดยที่ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะสามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการเพื่อจะประสบความสำเร็จในอนาคต

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต คือการมองสู่อนาคตของบุคคล ประกอบด้วยการวางแผน ความปรารถนา ความหวังและความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรืองดเว้นการกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการได้

2.5.1.1 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

โคลเบอร์ก มิซเซล และไรท์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจันปัจฉินิก. 2520 : 35; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1964 : 1975) กล่าวว่าผู้ที่ลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถรับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆของตนได้ ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจัดเป็นผู้มีจริยธรรมสูง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชุชม และสุภาพร ลอยด์ (2529 : 169) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคตและสามารถควบคุมตนเองได้ ดังต่อไปนี้

1. สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม
2. หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต
3. รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการรอดได้รอได้อย่างเหมาะสม
4. สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม

จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 50) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคมซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะจิตอื่นๆของบุคคลด้วย ที่สำคัญคือ สติปัญญาและจริยธรรม

จันทนา นนทิก (2533 : 32-33) กล่าวถึง บุคคลที่มีเป้าหมายหรือมีการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าชัดเจนย่อมมีความตั้งใจและใช้ความพยายามอย่างจริงจัง ในการกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคตซึ่งเป้าหมายจะมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจที่มุ่งตรงไปสู่พฤติกรรม คือ

1. เป้าหมายจะกำหนดแนวทางการตัดสินใจว่าควรจะใช้ความพยายามเท่าใดในการทำงานนั้น
2. เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมต่อการทำงานโดยต้องตระหนักถึงความสำคัญ

2.5.1.2 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

รัตน ประเสริฐสม (2526 : 37-38) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนี้เป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมซึ่งจะพัฒนาอย่างช้าๆ ในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ โครงสร้างของอนาคตขึ้นอยู่กับความคิด มีวิธีการหลายวิธีก่อให้เกิดแผนและโครงการระยะยาว การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีการคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำรายละเอียดบางอย่างที่จะทำซึ่งเปลี่ยนไปตามเวลา

สุรวงษ์ ชูเดช (2534 : 4) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิดและสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่มุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าสิ่งเล็กน้อยที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อว่าสิ่งที่คาดการณ์ว่าจะเกิดในอนาคตจะเกิดขึ้นกับตนได้จริงซึ่งลักษณะ ดังกล่าวนี้นี้แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่จะมีลักษณะมุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่มีพัฒนาการทางการคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งตามทฤษฎีพัฒนาการรู้คิดของเพียเจท์ ขั้นพัฒนาการดังกล่าวคือ ขั้นปฏิบัติการเชิงระบบ (Formal Operation : อายุระหว่าง 11-15 ปี) ทั้งนี้เพราะการคาดว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต สิ่งนั้นยังไม่มีตัวตน ต้องอาศัยการอ้างอิงซึ่งอยู่ในรูปของนามธรรม หรือสัญลักษณ์และการเห็นความสำคัญของสิ่งที่ยังเป็นนามธรรมเหนือสัญลักษณ์ ต้องใช้ความสามารถทางการคิดเชื่อมโยงกับหน่วยการคิดอื่นๆ ดังนั้นบุคคลที่มีความสามารถพัฒนาด้านการรู้คิดสูงย่อมจะง่ายต่อการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตให้สูงขึ้นด้วย

2.5.1.3 การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532 : 16-17) ได้เสนอแนะแนวทางในอนาคตในการพัฒนาการมุ่งอนาคตไว้ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ให้รู้จักความหมายของการมุ่งอนาคต วิธีทำได้โดยการกระตุ้นให้บุคคลรู้จักคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้และไกลอย่างมีเหตุผล ยกตัวอย่างให้เห็นแบบอย่างของการคิดประเภทนี้และฝึกการรู้คิดในทำนองนี้เพื่อให้เข้าใจความหมายของการมุ่งอนาคตในกาลเทศะต่างๆ
2. ให้เห็นความสำคัญของการมุ่งอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยให้เห็นตัวอย่างของผลดีที่เกิดจากการกระทำกิจกรรมที่มุ่งอนาคต
3. ให้รู้จักคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการให้บุคคลเห็นตัวอย่างของการวางแผนในอนาคตของผู้ที่มีลักษณะอนาคต ฝึกวางแผนเกี่ยวกับชีวิตและการทำงาน ฝึกเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับความคาดหวังของตน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคมซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะจิตอื่นๆของบุคคล ผู้ที่ลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆของตนได้ ฉะนั้นผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้

อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิดและสติปัญญา

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เวอร์ค (กนกวรรณ อุ่นใจ. 2538 : 38; อ้างอิงจาก Work. 1970) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กผิวดำและผิวขาว กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กผิวดำและผิวขาวกลุ่มละ 25 คน ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีอายุระหว่าง 12 ปี 1 เดือน ถึง 14 ปี 1 เดือน มีบิดาหรือผู้ปกครองอยู่ในบ้านและมีระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 85-115 พบว่า เด็กผิวดำมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมองอนาคตในระยะสั้นกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมีวิธีการจัดการเพื่อนำไปสู่ความคาดหวังในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมีความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว

เนอร์มี (Nurmi. 1991 : 977-991) ได้ศึกษาถึง เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นที่ได้กำหนดแล้ว พบว่า ลักษณะของอายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวมีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นโดยมุ่งหมายในอนาคตของวัยรุ่นบอกถึงลักษณะของพัฒนาการและเป้าหมายที่วางไว้กว้างๆ กลุ่มแรกจะลดลงเมื่อเขามีความรู้เกี่ยวกับการวางจุดมุ่งหมายในอนาคตและเกี่ยวข้องกับเพศ และกลุ่มที่มาจากชนชั้นสูงจะมุ่งอนาคตสูง

ซังค์ (Schunk. 2000 : 93-104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ โดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบนดูราเป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์ เชื่อว่าเด็กที่มีความหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจ และเมื่อมีอุปสรรคใดๆก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ซังค์ จะวัดความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลอง ซังค์ ให้นักเรียนดูแบบวิธีการคิดหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ตามขั้นตอนอย่างละเอียดจากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลการทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า 1. นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำได้ถูกต้องมากขึ้น และ 2. นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้น และทำงานได้ดีกว่าเดิม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เด็กที่มีความหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำ จะ

พยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจและเมื่อมีอุปสรรคใดๆ ก็จะไม่เผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พนิดา สินสุวรรณ (2527 : 61) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาริตวิทยาลัทยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา ศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนโดยการสอนแบบบรรยาย และนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2538 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน พบว่า กลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิคพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้ข้อสอบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตสรุปได้ว่า ลักษณะของอายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวมีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคต การที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมที่ดี ได้รับการพัฒนาการเรียนที่แปลกใหม่ก็ทำให้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงขึ้นด้วย

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 167) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กสามารถใช้จ่ายฟุ่มเฟือย พ่อแม่มีฐานะทางสังคมมากจนกระทั่งไม่มีเวลาอบรมลูกได้เท่าที่ควรจะทำให้เด็กกลายเป็นเด็กอันธพาลนอกบ้าน เพราะเด็กมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เงินรถยนต์ และบางครั้งมีอาวุธเป็นเครื่องมือ

โสภา ชูพิชัยกุล (2529 : 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนี้ อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจที่ย่อมหมายถึง การมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะตึงเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 23) ได้ให้ความหมายว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวหมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดาของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของ

ครอบครัวต่างกัน ย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกันย่อมส่งผลกระทบถึง การเรียนด้วย

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสรุปได้ว่า ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไรท์ บีน (Wright ;& Bean. 1974 : 277 - 283) ได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาจำนวน 1,613 คน พบว่ารายได้ของครอบครัวเป็นตัว ทำนายคะแนนเฉลี่ยได้ดีที่สุด

เวธิธิง (สุมลลิกา อุดการ. 2537 : 18 อ้างอิงจาก Worthing. 1971 : 7-10) ซึ่งศึกษา เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ของครอบครัวโดยแบ่ง ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนของ เด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กึ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล (2532:138) ทำการวิจัยพบว่า กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และ กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการสอบ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่มีบิดามีรายได้สูง สามารถทำคะแนนสอบจัดลำดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสูงด้วย แสดงว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้น ภาษาอังกฤษสูงด้วย แสดงว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้น

ศนิกันต์ เพียรบุญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ของตัวแปร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดา มารดามีผลโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดามีผลต่อการเรียนของนักเรียน โดยครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะ ให้การส่งเสริมการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

สิริวรรค์ อัสวกุล (2528 : 1) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์ เป็นการคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะไม่เป็นตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

ซิซนุกร พรภาณวิชัย (2540 : 6) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองสรุปได้ว่า การคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดูเซค (Dusek. 1980 : 110) ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ซาปิโล (อัจฉรา สุขารมณ. 2542 : 2; อ้างอิงจาก Shapiro. 1997. How to Raise Child with High EQ.) ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ บิดามารดาจะตั้งกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่เข้มงวดและเผด็จการ มีคำสั่งว่า “อย่า” กับลูก มีความหวังในตัวลูกสูง เด็กจะมีความกดดันสูงไม่ไว้วางใจใครมองโลกในแง่ร้าย ชอบตำหนิ วิพากษ์วิจารณ์ และไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ส่วนความคาดหวังและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล บิดามารดาจะยืดหยุ่นไม่เข้มงวดจนเด็กขาดศักยภาพในตนเองหรือปล่อยจนเสียเด็ก จะให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหา ไม่ควบคุมหรือออกคำสั่ง เมื่อทำผิดชี้แจงเหตุผล เด็กจะมีลักษณะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล มีความมั่นคงทางอารมณ์หนักแน่น ควบคุมอารมณ์และปรับตัวได้ดี

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดา คล่องแคล่ว (2540 : 65) ได้ศึกษาพฤติกรรมการหนีเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า บิดามารดาต้องการให้นักเรียนคบเพื่อนที่เอาใจใส่การเรียน ไม่เที่ยวเตร่ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ให้สนใจเรียน ปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบของโรงเรียนในเรื่องการแต่งกาย ทรงผม กระเป๋านักเรียน จัดเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบ การใช้เงินให้รู้จักประหยัด และไม่ควรกลับบ้านดึก

กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน เมื่อเปรียบเทียบกับความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามความคาดหวังของบิดามารดา พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

วิไลวรรณ วิทยารมรัช (2543 : 115-116) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิบูลย์ ปีการศึกษา 2542 จำนวน 3,500 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ รับรู้ว่าบิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูงๆ มีความรับผิดชอบการเรียนและการรับรู้ความคาดหวังระดับมากคือรับรู้ให้ขยันหมั่นเพียรในการเรียน ให้เลือกเรียนในสาขาที่นักเรียนต้องการได้ และเรียนให้ได้เกรดสูง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองสรุปได้ว่า บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการปฏิบัติตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

วาสนา พิทักษ์สาธิต (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 24-25 อ้างอิงจาก วาสนา พิทักษ์สาธิต. 2527)

1) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ระหว่างพี่น้องกับเด็กและสภาพทั่วไปของครอบครัว

2) องค์ประกอบด้านฐานะเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับรายจ่ายของครอบครัว ภาระของผู้ปกครอง การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาและส่วนตัวและความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินทางอื่น

3) องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมในบริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของคนในชุมชนเดียวกัน

นิเทศ เจริญภักธุธรณ์ (2545 : 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความพฤติกรรม และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด ต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการสนับสนุนการ

เรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียนและให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษารูปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

2.8.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอร์แบงค์ (เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 39 ; อ้างอิงจาก Marjoribank. 1972 : 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบสอบถามพบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

แวง และคนอื่นๆ (สุธาสนี ใจเย็น. 2545 : 37 ; อ้างอิงจาก Wang, Haertel, ;& Walberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กนักเรียนเรียนดีโดยใช้สังเคราะห์เนื้อหา คำแนะนำในการเรียนของคู่มือนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานวิจัย 91 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี และได้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายงานการวิจัยและข้อมูลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กนักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

2.8.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วรรณสรังสี (2539 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในระดับสูงในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้การช่วยเหลือระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครอง

รายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ได้รับการส่งเสริมในระดับต่ำ

สิริพร ดาววัน (2540 : 96) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความสนใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ ขาดความมานะพยายามในการเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษารูปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความสนใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

จากการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาธิการ (2523 : 71-76) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปัญหาทางการเรียน คือ การศึกษาของผู้ปกครอง

บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 70-72) กล่าวว่า ถ้าระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำก็จะขาดความรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวังทางการศึกษา แต่คาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ และหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาต่ำก็จะขาดความรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำ

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีน้อย ผู้วิจัยไม่สามารถหาได้ แต่คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง จึงสนใจที่จะศึกษา

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วิศิษฐ์ นาจำปา (2521 : 70-71) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีการศึกษาแตกต่างกัน โอกาสเรียนต่อก็จะแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีโอกาสเรียนต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาจบต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

รัตน ประเสริฐสม. (2526 : 65-68) ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนพบว่า บิดามารดาที่ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความคาดหวังให้ลูกได้รับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป บิดามารดาที่ได้รับการศึกษต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เคยรับการศึกษา ส่วนใหญ่จะให้ลูกได้รับการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษา

วันเพ็ญ พิศาลพงษ์ และงามตา วรินทร์านนท์ (2528 : 45) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางร่างกายและความพร้อมทางการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กที่มีบิดามารดามีการศึกษาระดับสูง จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เน้นพัฒนาแบบรวมกันทั้ง 4 ด้าน (ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา) และเน้นการศึกษาเฉพาะด้านจริยธรรมอย่างเหมาะสมมากกว่าเด็กที่บิดามารดามีการศึกษาระดับต่ำ

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 93-94) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองร้อยละ 74 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาเท่านั้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ครอบครัวที่บิดามารดามีการศึกษาระดับสูงก็จะมีความรู้และพร้อมในการดูแลและสนับสนุนช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เนื่องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ดังนั้น โรงเรียนจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียน

สุพิชญา วีระกุล (2524 : 182-187) ได้เสนอแนวทางการจัดลักษณะทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนก็คือ สภาพโรงเรียนและห้องเรียน ซึ่งได้แก่ การวางแผนแนวอาคาร ถูกทิศทาง มีเสียงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี ไม่มีเสียงรบกวน ห้องเรียนสะอาด มีโต๊ะและเก้าอี้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เหมาะสมกับผู้เรียน อุปกรณ์การศึกษาที่เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การจัดให้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับ

กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นๆได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด สิ่งต่างๆเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะเสริมสร้างการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

สิริวรรณ ศรีหพล (2526 : 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้คือ

1) บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาคืออาจเกิดขึ้น

3) การจัดบรรยากาศห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความคิดและแนวทางในการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นต้นแบบที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรียอมรับระเบียบของกลุ่ม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนสรุปได้ว่า การที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆจำเป็นต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม

2.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน

2.10.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สมิธ (Smith. 1978 : 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียนปรากฏว่าโรงเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนมาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ๆแปลกๆของตนโดยเฉพาะได้เต็มที่ย่อมเป็นห้องเรียนที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

วูร์น (Voorn.1990:125) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะขนาดเล็กกับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยโดยสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 119 วิทยาลัยใน 5 รัฐ ของเขตตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ศิลปะขนาดเล็กจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันเมื่อมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม

เลวิน ลิปปิท และไวท์ (Lewin, Lippert ;& White. 1993 : 271-272) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาดกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนราบรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวได้ออกไปจากชั้นเรียน

2.10.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วาสนา พิทักษ์สาส์ (2527 : 77-90) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชา นักเรียนจาก โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .09 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เทอดหญิง ณ พัทลุง (2542 : 16) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูอาจารย์ต่อการ ประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า อาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาไม่ดี เช่น ขาดความน่าอยู่ จะมีผลต่อจิตใจนักศึกษา และมี แนวโน้มจิตใจให้ประพฤติไม่ดีไปด้วย

มะลิวัลย์ พร้อมจิตร (2547 : 94) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนพณิชยการสุโขทัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี ซึ่งประกอบไปด้วย บรรยากาศในชั้นเรียนดี ห้องเรียนมีขนาดพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา สื่อการเรียน ทันสมัย จะส่งผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนสรุปได้ว่า ลักษณะทาง กายภาพของการเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

2.11 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

2.11.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

นพพงษ์ บุญจิตตราดุล (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการ พบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสีย หน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2533 : 239-242) ได้กล่าวว่าครูเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นคงมีความ จริงใจ และที่สำคัญครูต้องมีความยุติธรรม มีความพยายามช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จ ให้ความสำคัญและให้ความใกล้ชิดกับนักเรียนอย่างเหมาะสม มีความตระหนักในการที่ จะสร้างเด็กให้มีความรู้สึกต่อตนเองในทางบวกเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก และจะได้ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดีและถูกต้องในอนาคต

ประดินันท์ อุปรมัย (2537 : 33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทั้ง ระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้ นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้น

เรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนสรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จ ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุกอยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น

2.11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

2.11.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

รอตแมน (Rothman. 1968 : 34-36) ได้ศึกษาถึงวิธีการจัดการระบบการเรียนการสอนที่ดี พบว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอนนั้นคือ สัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับ เข้าใจ เป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง และครูจะต้องแสดงให้นักเรียนเห็นได้อย่างชัดเจนอีกด้วยนั่นคือมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ยี (Yee. 1971 : 41-42) ได้ศึกษาปฏิบัติสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร พบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เฉื่อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าวและปรับตัวไม่ได้

2.11.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กมลวัฒน์ วันวิชัย (2545 : 43) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีวัดอัมพรวรรค์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ครูมีวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 85) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตามโครงการจัดการการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพอาจารย์ที่ดีจะส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศักดิ์สิทธิ์ บุญรังศรี (2546 : 102) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาใช้เวลาในการเรียนอยู่กับครูผู้สอนค่อนข้างมาก จึงมีความสนิทสนมใกล้ชิดกัน มีเวลาดูแลนักศึกษาอย่าง

ใกล้ชิดในการอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาอยู่ในกฎระเบียบของทางวิทยาลัยและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยตนเอง

นลินี ธรรมอำนาจสุข (2540 : 216) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนสรุปได้ว่า นักเรียน ต้องการครูผู้สอนที่มีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน นักเรียนใช้เวลาในการเรียนอยู่กับครูผู้สอนค่อนข้างมาก จึงมีความ สนิทสนมใกล้ชิดกัน มีเวลาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในการอบรมสั่งสอน

2.12 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.12.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชัยพร วิชชาวุธ (2530 : 69) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างบุคคล มนุษย์อยู่เป็นสังคม การกระทำของมนุษย์แต่ละคนจึงสัมพันธ์กับ การกระทำของคนอื่นๆในสังคม เกิดขึ้นทันทีเมื่อการกระทำหนึ่งคนมีผลกระทบต่อผลกรรมที่อีกคน หนึ่งจะได้รับ

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 61-65) อธิบายว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนมี 2 ลักษณะคือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญา โดยความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็น ความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การกระทำที่เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์แบบนี้ยกตัวอย่างเช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข มีความเกรงใจ วางตัวในฐานะ ที่เหมาะสม ให้ความเอาใจใส่ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ทางปัญญาดังอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผลอาศัยความรู้ ความคิด สติปัญญา และเหตุผลเป็นเครื่องเชื่อมโยง กิจกรรมหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ เช่น การรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น จัดการสัมมนา การอภิปรายในเรื่องต่างๆที่เป็น ประโยชน์ เป็นต้น

ปราณี พรรณนิเชียร (2534 : 76-78) กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติตนกับเพื่อนเพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควรปฏิบัติดังนี้ ได้แก่ ให้ความสำคัญกับเพื่อนเก็บข้อมูลเล็กๆน้อยๆของเพื่อน ไว้ เก็บข้อคิดต่างๆไว้ในใจ อย่าจดจำในสิ่งที่ให้ไป เปิดโอกาสให้เพื่อนได้แสดงน้ำใจบ้าง ฝึกเป็นผู้ที่มี อารมณ์ขันกับเพื่อน และนึกถึงมิตรภาพเก่าๆกับเพื่อนให้กลับคืนมา

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสรุปได้ว่า การปฏิบัติตน กับเพื่อนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควรปฏิบัติด้วยความจริงใจ ทำกิจกรรมต่างๆด้วยกันเพื่อ สร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.12.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.12.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David. 1971 : 5789-A) พบว่า นักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่บรรยายากศก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และมีการขัดแย้งสมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

บอย (Boyd. 1979 : 175) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางวิชาการของนักศึกษาผิวดำ จำนวน 800 คน จากมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในช่วง 10 ปี (ระหว่าง คศ. 1970 - 1979) จากการศึกษาพบว่าความเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ชัดเจนในช่วง 10 ปี วัดได้จากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

2.12.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุปผา การ์เวท (2527 : 91) ได้ศึกษาทัศนะของนักเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศสูง และการคบเพื่อนทำให้นักศึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์และมีความมั่นใจในตัวเองสูง ดังนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น กิจกรรมดนตรี ละคร ศิลปะ และกีฬา อันเป็นกิจกรรม ที่มีคุณค่าและจำเป็นต่อการศึกษา

อดิเทพ ศรีสุอาร์ักษ์ (2545 : 52) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 142 คน นักเรียนชาย 76 คน นักเรียนหญิง 66 คน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีโนภาพแห่งตน บรรยายาการเรียนการสอน ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548 : 80) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนดี ซึ่งได้แก่ มีการพึ่งพาอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ยอมรับฟังความคิดเห็น ห่วงใยซึ่งกันและกัน กระทำสิ่งต่างๆร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ และร่วมกันทบทวนบทเรียนร่วมกัน ซึ่งเป็นการสร้างให้เกิดพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสมและเป็นการพัฒนาให้เกิดวินัยในตนเองด้านการเรียนต่อไป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันมีอิทธิพลต่อการเรียน ถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนด้วยกันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีพฤติกรรมเรียนที่เหมาะสมด้วย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ตั้งขึ้นตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2479 ซึ่งกำหนดการศึกษาระดับสามัญศึกษาไว้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่ผู้ที่เข้าศึกษาชั้นอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย) จะต้องเรียนชั้นเตรียมอุดมศึกษาก่อน 2 ปี ถึงแม้กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) ในสมัยนั้นจะจัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - 8 แต่ก็สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2481 ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยจะรับนักศึกษาได้เพียงปี พ.ศ. 2482 ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลการเตรียมนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย จึงควรเป็นการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเองด้วยเหตุดังกล่าวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้พิจารณาดำเนินการโดยสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมติให้จัดตั้งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2480 โดยมี ฯพณฯ ศ.ม.ล.ปิ่น มาลากุล เป็นผู้อำนวยการคนแรก ใช้สถานที่ของโรงเรียนมัธยมหอวัง ถนนพญาไท แต่ให้ขยายไปจรดถนนสนามม้า (อังรีดูนังต์) โรงเรียนเริ่มรับนักเรียนรุ่นแรกเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2481 และเปิดเรียนวันแรก เมื่อ วันที่ 19 พฤษภาคม 2481 มาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2550) เป็นเวลา 69 ปี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเป็นโรงเรียนสหศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย กระแสสังคมในขณะนั้นยังไม่ยอมรับการเรียนร่วมกันของนักเรียนชาย-หญิง จึงต้องมีวิธีดำเนินการและอาศัยความเสียสละของครู-อาจารย์ เป็นอย่างมาก จนเป็นที่ยอมรับของประชาชน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่โรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตลอดมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 โดยส่งครู อาจารย์ ในหมวดวิชาต่างๆ ไปช่วยสอนเพิ่มเติมในวันหยุดราชการให้แก่นักเรียนตามโรงเรียนที่ขอความช่วยเหลือมาเป็นพิเศษอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนของโรงเรียนต่างๆ อยู่ในมาตรฐานเดียวกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นอกจากจะได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่โรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ส่วนกลางและส่วนภูมิกวาดังกล่าวแล้ว โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษายังได้ดำเนินการช่วยเหลือในการก่อตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา สายสามัญ 6 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงวังทองหลาง ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งโรงเรียนเมื่อ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2514
2. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ตั้งอยู่บนถนนพัฒนาการ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2521
3. โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย (เตรียมอุดมศึกษา) ตั้งอยู่ที่อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2535

4. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมธานี ตั้งอยู่ที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2535

5. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สุวินทวงศ์ ตั้งอยู่ที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2535

6. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา ตั้งอยู่ที่เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2504

นอกจากนี้โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษายังได้ ช่วยดูแลจัดวางระบบให้กับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ในส่วนภูมิภาค คือ

1. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ ตั้งอยู่ที่อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนเมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2538

2. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่อำเภอสว่างดินแดน จังหวัดสกลนคร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2542

ปัจจุบันโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาจัดการสอนนักเรียน ทั้ง 3 ระดับชั้น (ม.4, ม.5 , ม.6) ตามหลักสูตร ที่ปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2533

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 80 ไร่ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนักเรียน 3 ระดับ (ม.4-5-6) ตามหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2533 มีนักเรียนประมาณ 4,500 คน (100 ห้องเรียน) อาคารเรียน 9 หลัง อาคารประกอบ 15 หลัง โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาได้พัฒนาก้าวไกลในทุกด้าน จนได้ชื่อว่าเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีมาตรฐาน และคุณภาพดีแห่งหนึ่งในประเทศไทย

สถานที่ตั้ง เลขที่ 227 ถนนพญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
หมายเลขโทรศัพท์ : 0-2252-7302-3, 0-2252-7308, 0-2254-0287-8 โทรสาร : 0-2251-1889,
0-252-7002, 0-2253-9865 Website <http://www.triamudom.ac.th>

วิสัยทัศน์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ ระดับมาตรฐานสากล สามารถแข่งขันกับนานาชาติรักความเป็นไทย มีคุณธรรมและจริยธรรม ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข พร้อมเป็นผู้นำสังคม

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ข่าวสารและข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงตลอดจนใช้ข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยเพื่อการพัฒนา
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการของโรงเรียนให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล
3. จัดหลักสูตรและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน

4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมอันดีงามบนพื้นฐานความเป็นไทย
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
6. พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและจรรยาบรรณของครูและบุคลากรทางการศึกษา และจัดสวัสดิการตามความเหมาะสม
7. สร้าง ช่อมแซม ปรับปรุง อาคาร สถานที่ แหล่งการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม ภูมิทัศน์ สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ให้เพียงพอ สะอาด สวยงาม มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้
8. สนับสนุนให้จัดหา ผลิต และใช้สื่อนวัตกรรม สื่อเทคโนโลยี รวมทั้งส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีพัฒนางานทุกระบบ
9. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนตามความเหมาะสมและช่วยเหลือสังคม ทั้งด้านวิชาการและ สาธารณกุศล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,583 คน เป็นนักเรียนชาย 593 คน และนักเรียนหญิง 990 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,583 คน เป็นนักเรียนชาย 593 คน และนักเรียนหญิง 990 คน ที่ความเชื่อมั่น 95 (Yamane. 1970 : 80-81) ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้แผนการเรียนและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยแบ่งประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 แผนการเรียน ดังนี้

แผนการเรียนวิทย์ – คณิต	จำนวน 936 คน
แผนการเรียนภาษา – คณิต	จำนวน 333 คน
แผนการเรียนภาษา – ภาษา(ฝรั่งเศส,ญี่ปุ่น,เยอรมัน)	จำนวน 314 คน

2.2 ผู้วิจัยแบ่งประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 แผนการเรียนวิทย์ – คณิต แผนการเรียนภาษา – คณิต และแผนการเรียนภาษา – ภาษา(ฝรั่งเศส,ญี่ปุ่น,เยอรมัน) ออกเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ดังนี้

แผนการเรียนวิทย์-คณิต	นักเรียนชายจำนวน 445 คน	นักเรียนหญิงจำนวน 491 คน
แผนการเรียนภาษา – คณิต	นักเรียนชายจำนวน 93 คน	นักเรียนหญิง จำนวน 240 คน
แผนการเรียนภาษา – ภาษา(ฝรั่งเศส,ญี่ปุ่น,เยอรมัน)	นักเรียนชายจำนวน 55 คน	นักเรียนหญิง จำนวน 259 คน

2.3 ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 317 คน ที่ความเชื่อมั่น 95 (Yamane.1970: 80-81) จึงได้สัดส่วนประชากรต่อกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 : 1 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามแผนการเรียนและเพศ ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียนและเพศ

แผนการเรียน	เพศ				รวม	
	เพศชาย		เพศหญิง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
วิทย์-คณิต	445	89	491	98	936	187
ภาษา – คณิต	93	19	240	48	333	67
ภาษา – ภาษา ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น เยอรมัน	55	11	259	52	314	63
รวม	593	119	990	198	1,583	317

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามีทั้งหมด 9 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาใน

ระบบกลาง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อ

นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงใน.....ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. ระดับผลการเรียนเฉลี่ย.....
3. แผนการเรียน
 - () วิทย์ – คณิต
 - () ภาษา – คณิต
 - () ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน)
4. รายได้ของผู้ปกครองรวมกันเฉลี่ย.....บาท/เดือน
5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - () ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี
 - () ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของอรุณพร เนียมสุวรรณ (2549)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ ข้อ 2.2 ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ข้าพเจ้าคิดเสมอว่าอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับ ความสำเร็จทางการเรียนของตนเอง					
00.	ข้าพเจ้าไม่ได้วางเป้าหมายว่าจะสอบเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเกณฑ์พิจารณาคะแนน โดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

3.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต ของ อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ ข้อ 3.2 ลักษณะแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในวันนี้ ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จในวันหน้า					
00.	ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่งข้าพเจ้าจะไม่เข้าเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

4.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองของ จิราพร พาพลงาม (2547)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยใช้แนวความคิดที่ได้จาก ข้อ 4.1 และ ข้อ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองขอให้ นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง ของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้าสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูงให้ได้					
00.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในสาขาที่ ท่านชอบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

จริงที่สุด 5
 จริง 4
 จริงบ้าง 3
 จริงน้อย 2
 จริงน้อยที่สุด 1

(คะแนน)

1
 2
 3
 4
 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครอง มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

5.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาของอรุณพร เนียมสุวรรณ (2549)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ ข้อ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ในโรงเรียนและสถาบันต่างๆ เพื่อให้ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ตามความสนใจ					
00.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบไม่ดี ผู้ปกครองมักลงโทษข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษามาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษานานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

6.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนของจิราพร พาพลงาม (2547)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ ข้อ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	สถานศึกษา ขนาดของห้องเรียนมีสัดส่วนพอดีกับจำนวน นักเรียน					
00.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ไม่มีความ เหมาะสมกับลักษณะของวิชา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของลักษณะทางกายภาพของการเรียน มีเกณฑ์พิจารณา
คะแนนโดยเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

7.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
ของจิราพร พาพลงาม (2547)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยใช้
แนวความคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ ข้อ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต
(Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้าทำความเคารพเมื่อพบกับครู					
00.	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูยินดีให้คำปรึกษาเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ จิราพร พาพลงาม (2547)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ ข้อ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความรักสามัคคี					
00.	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

9.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยระบบกลาง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยระบบกลางของอรุณพร เนียมสุวรรณ (2549)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง โดยใช้แนวความคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2 ลักษณะแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยระบบกลาง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย, และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ก. ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับการทบทวนหนังสือก่อน การสอบ					
00.	ข. ด้านร่างกาย ข้าพเจ้ามีการดูแลสุขภาพก่อนการสอบ					
000.	ค. ด้านจิตใจ ข้าพเจ้าจะหาที่สงบดูหนังสือ หลีกเลี้ยงสิ่ง รบกวน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง มีเกณฑ์พิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาระบบกลางมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาระบบกลางปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาระบบกลางน้อย

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อความ และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ แล้วมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t - test โดยเลือกเฉพาะข้อ t ที่มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 12 ข้อ
มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.411 – 5.612

2.1.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.256 – 6.614

2.1.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 13 ข้อ
มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.688 – 7.666

2.1.4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.147 – 6.769

2.1.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน จำนวน 11 ข้อ
มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.431 – 3.529

2.1.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.246 – 3.901

2.1.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.220 – 5.584

2.1.8 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.679 – 6.859

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8802

2.2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8625

2.2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9032

2.2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8074

2.2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8088

2.2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน จำนวน 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8284

2.2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9110

2.2.8 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8705

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 317 ฉบับที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2551 โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลกลับมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักเรียนแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือหาค่าอำนาจเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐานวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบทดสอบ
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงตัวของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศ : นักเรียนชาย
X_2	แทน	เพศ : นักเรียนหญิง
X_3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_4	แทน	แผนการเรียน : วิทยาศาสตร์ - คณิต
X_5	แทน	แผนการเรียน : ภาษา - คณิต
X_6	แทน	แผนการเรียน : ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน)
X_7	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

X ₈	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี
X ₉	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
X ₁₀	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี
X ₁₁	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₂	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₃	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X ₁₄	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
X ₁₅	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₇	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ แผนการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ แผนการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

	ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	119	37.5
	หญิง	198	62.5
	รวม	317	100.0
2. แผนการเรียน			
	วิทย์ – คณิต	187	59.0
	ภาษา – คณิต	67	21.1
	ภาษา - ภาษา(ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน)	63	19.9
	รวม	317	100.0

ตาราง 32 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	15.8
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	163	51.4
สูงกว่าปริญญาตรี	104	32.8
รวม	317	100.0

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 37.5

จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาเป็นแผนการเรียนภาษา – คณิต คิดเป็นร้อยละ 21.1 และแผนการเรียนภาษา - ภาษา(ฝรั่งเศส,ญี่ปุ่น,เยอรมัน) คิดเป็นร้อยละ 19.9

จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.8 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน และการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.68	.31	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	75108.83	69060.48	สูง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.86	.41	มาก
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.95	.47	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.77	.35	มาก
การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา	3.78	.46	มาก
ลักษณะทางกายภาพของการเรียน	2.95	.52	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน	3.63	.49	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.91	.49	ดี
การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง	3.41	.45	ปานกลาง

จากตาราง 33 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับมาก ความคาดหวังของผู้ปกครองและการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ลักษณะทางกายภาพของการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนอยู่ในระดับดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี และการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางนักเรียนมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	Y
X ₁	1.000	-1.00**	-.022	.249**	-.098	-.207**	-.058	-.014	.011	-.001	-.142*	-.208**	.033	-.109	-.043	-.056	-.239	.087
X ₂		1.000	.022	-.249**	.098	.207**	.058	.014	-.011	.001	.142*	.208**	-.033	.109	.043	.056	.239**	-.087
X ₃			1.000	-.109	.186**	-.056	.153**	-.041	.048	-.018	.153**	.132*	-.120*	.057	-.144*	.089	.167**	.177**
X ₄				1.000	-.621**	-.597**	.014	-.062	-.015	.064	-.037	.002	.126*	.008	.119*	.062	-.024	.052
X ₅					1.000	-.258**	-.028	.030	.039	-.066	.067	.062	-.129*	-.018	-.028	-.014	.060	.000
X ₆						1.000	.012	.045	-.022	-.011	-.023	-.066	-.023	.008	-.118*	-.062	-.031	-.064
X ₇							1.000	-.247**	-.111*	.310**	.221**	.103	.033	.096	.028	.088	.042	.176**
X ₈								1.000	-.445**	-.302**	-.137*	-.089	-.045	-.201**	-.016	-.128*	-.128*	-.149**
X ₉									1.000	-.719**	.064	.057	-.070	.026	.066	.007	.057	.034
X ₁₀										1.000	.038	.009	.110	.128*	-.058	.092	.038	.079
X ₁₁											1.000	.682**	.075	.313**	.112	.460**	.440**	.361**
X ₁₂												1.000	.072	.343**	.168**	.494**	.542**	.474**
X ₁₃													1.000	.175**	-.039	.128*	-.011	.098
X ₁₄														1.000	.196**	.412**	.477**	.410**
X ₁₅															1.000	.335**	.219**	.057
X ₁₆																1.000	.467**	.432**
X ₁₇																	1.000	.334**
Y																		1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง (Y) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง (Y) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_8)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง (Y) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_1) เพศ : นักเรียนหญิง (X_2) แผนการเรียน : วิทยาศาสตร์ - คณิต (X_4) แผนการเรียน : ภาษา - คณิต (X_5) แผนการเรียน : ภาษา - ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง:ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{15})

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 35 – 36

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	22.03	3.67	27.48**
Residual	310	41.41	.13	
Total	316	63.44		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า มี 6 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 36

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₂	.272	.070	.286	.474	.224	91.125**
X ₁₂ X ₁₄	.224	.052	.230	.542	.294	65.349**
X ₁₂ X ₁₄ X ₁₆	.194	.051	.214	.564	.318	48.741**
X ₁₂ X ₁₄ X ₁₆ X ₃	.115	.050	.099	.575	.330	38.458**
X ₁₂ X ₁₄ X ₁₆ X ₃ X ₇	.085	.043	.097	.582	.339	31.882**
X ₁₂ X ₁₄ X ₁₆ X ₃ X ₇ X ₁₅	-.006	.000	-.079	.589	.347	27.480**
a = .554						
R = .589						
R ² = .347						
SE _{est} = .365						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₂) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X₁₄) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₆) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₃) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X₇) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X₁₅) ทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อ

ระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 34.70

สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้แก่

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .554 + .272 X_{12} + .224 X_{14} + .194 X_{16} + .115 X_3 + .085 X_7 - .006 X_{15}$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .286 X_{12} + .230 X_{14} + .214 X_{16} + .099 X_3 + .097 X_7 - .079 X_{15}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,583 คน เป็นนักเรียนชาย 593 คน นักเรียนหญิง 990 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 317 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และนักเรียนหญิง 198 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 80-81) ซึ่งได้จาก

การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้แผนการเรียนและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 9 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.411 – 5.612 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8802

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.256 – 6.614 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8625

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.688 – 7.666 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9032

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.147 – 6.769 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8074

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.431 – 3.529 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8088

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.246 – 3.901 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8284

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.220 – 5.584 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9110

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.679 – 6.859 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8705

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 317 ฉบับที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2551 โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลกลับมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักเรียน ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยคำนวณหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_8)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ดังนี้ เพศ : นักเรียนชาย (X_1) เพศ : นักเรียนหญิง (X_2) แผนการเรียนวิทย์ – คณิต (X_4) แผนการเรียน : ภาษา - คณิต (X_5) แผนการเรียน : ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{15})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) ทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 34.70

5. สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .554 + .272 X_{12} + .224 X_{14} + .194 X_{16} + .115 X_3 + .085 X_7 - .006 X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์การเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .286 X_{12} + .230 X_{14} + .214 X_{16} + .099 X_3 + .097 X_7 - .079 X_{15}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{11}) ลักษณะมุงอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแล้วจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะรักษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีไว้ จึงแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดีและเตรียมพร้อมที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น ปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนและศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ จึงทำให้มีการเตรียมความพร้อมตลอดเวลา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียน ที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีโอกาสและมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายในครอบครัว มีความสามารถในการจัดการและเอาใจใส่กับนักเรียนด้วยในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การศึกษาเล่าเรียนในเรื่องของการส่งเสริมเพิ่มความรู้ตามโรงเรียนกวดวิชา ไม่ต้องกังวลในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆในการเรียน การเตรียมตัวสอบ และในอนาคตข้างหน้า ทำให้นักเรียนสามารถทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับการเรียนและเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ ดังที่ โสภา ชูพิชัยและคนอื่นๆ (ม.ป.ป. : 108) กล่าวว่า หากฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมหมายถึง การที่มีความรู้สึกมั่นคงในตัวเองจึงทำให้มีความกดดันน้อย นักเรียนไม่ต้องทนทุกข์กับภาวะเครียดและนักเรียนยังได้รับกำลังใจจากครอบครัว ทำให้นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ล่วงไปด้วยดี ต้องการได้รับการยกย่อง แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวางเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตนเองตั้งไว้ ดังที่ ถวิล ธาราโรจน์ (2532 : 70) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการคาดหวังของบุคคล ซึ่งอาจจะได้พบหรือมีประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่ยังเล็กแล้วเขาก็พยายามที่จะก้าวต่อไปสู่ความสำเร็จอันนั้น โดยเขาจะตั้งเป็นมาตรฐานการกระทำของเขาเอาไว้ ถ้างานที่เขาคาดหวังได้เกิดผลสำเร็จกำลังใจก็จะเกิดขึ้นและจะคาดหวังความสำเร็จในครั้งต่อไปสูงขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ทำให้นักเรียนรู้จักวางแผนในการศึกษาต่ออย่างมีจุดมุ่งหมาย และได้เตรียมการจัดตารางการอ่านหนังสือ เตรียมความพร้อมที่จะศึกษาต่อในอนาคต การที่นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมากแล้วก็จะทำให้มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ มากตามไปด้วยไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ การเรียน การทำงาน หรือแม้แต่การเตรียมตัวสอบ ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือนและเพ็ญแข (ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทน์ 2520 : 28) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลและได้แสดงออกในรูปของพฤติกรรมที่อดได้ รอได้ เพียรพยายาม อดทนต่อความลำบาก สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่ได้แสดงออก เพื่อให้อนาคตของเขาเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ลักษณะมุ่งอนาคตนั้นเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะเป็นตัวช่วยในการส่งเสริมและผลักดันให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ มีความกระตือรือร้น มีการวางแผนในอนาคตสำหรับตนเองอย่างเหมาะสม เพราะหากบุคคลไม่มีความมุ่งอนาคตแล้ว ชีวิตก็จะเฉื่อยชา ขาดแรงจูงใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.5 การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมากมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองจะให้การสนับสนุนทางการเรียนแก่นักเรียนโดยการให้ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้การสนับสนุนด้านการเรียนกับนักเรียนทุก ๆ ด้าน การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงินให้แก่เรียนอย่างเพียงพอและสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ การเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะวางแผนทางด้านการเรียนแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ มีความตั้งใจในการเรียน มีความพร้อมในการเรียนและการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นฤมล พิกุลณี (2531 : 49) ที่ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบด้านสภาพส่วนตัว ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจของสามเณรที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำแนกตามประเภทโรงเรียน : กรณีจังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนการเรียนจากพระเถระภายในวัดมีผลต่อการเข้าเรียนของสามเณร เพราะทำให้เกิดความอบอุ่นและมีกำลังใจในการเรียนและ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สิริพร ดาววัน (2540 : 96) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดา มารดาให้การดูแลเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ ขาดความมานะพยายามในการเรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนเป็นการปฏิบัติตนของครูและนักเรียนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คือ นักเรียนให้ความเคารพ

เชื่อฟังครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและส่วนตัว และการที่ครูมีความเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน รับฟังความคิดเห็น ดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและแนะนำในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว ให้กำลังใจซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียน เห็นความสำคัญของการเรียน ทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังที่ พรรณิ (ชูชัย) เจนจิต (2532 : 361) กล่าวว่า การที่ครูมีเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุธ (วิลาส บุญทองขาว 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Buth. 1942) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนนั้นจะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างดีขึ้น ตั้งใจเรียนและมีทัศนคติต่อการเรียนเพิ่มขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียน มีความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวข้อสอบหรือเนื้อหาวิชาที่เรียนร่วมกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสุข ความสามัคคี ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามความสามารถ และโอกาส สามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนได้ เป็นการเสริมสร้างมิตรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ซึ่งจะส่งผลให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ต่ำกว่าปริญญาตรี (X_8) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ต่ำกว่าปริญญาตรี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีขาดความรู้ในเรื่องระบบการศึกษาระบบกลาง เนื่องจากระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจในการเข้าศึกษาต่อระบบกลาง และระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ใส่ใจกับการศึกษา ไม่เห็นถึงประโยชน์ของการศึกษาและไม่สนับสนุนนักเรียนด้านการศึกษาเท่าที่ควร จึงทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 70-72) ถ้าระดับการศึกษาของบิดา มารดาต่ำก็จะขาดความรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วยหรือไม่คาดหวังด้านการศึกษา แต่จะคาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ หรือหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ต่ำกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_1) เพศ : นักเรียนหญิง (X_2) แผนการเรียน : วิทย์ – คณิต (X_4) แผนการเรียน : ภาษา - คณิต (X_5) แผนการเรียน : ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) (X_6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (X_9) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{13}) และลักษณะทางกายภาพของการเรียน (X_{15}) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 เพศชายไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนชายบางคน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาติแล้วนักเรียนชายมีอิสระในความคิด และการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะที่ตนต้องการได้ เป็นการเปิดโอกาสให้กับตนเองเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนชายขวนขวาย สนใจ ใส่ใจ เพื่อเข้าศึกษาในคณะที่ตนต้องการและในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงระดับแถวหน้าของประเทศ ซึ่งได้ว่าการสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่ออยู่ในเกณฑ์ที่สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนอร์มี (พระมหาทิพย์ บุญเสริม.2548 : 19 ; อ้างอิงจาก Nurmi.1991) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวดัตช์ จำนวน 1,424 คน มีอายุระหว่าง 14 – 21 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมากกว่าเพศหญิง และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย โดยเด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับ

อนาคตของครอบครัวและการแต่งงานมากกว่าเด็กชายจึงทำให้นักเรียนชายบางคนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนชายบางคน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ ธรรมชาติของนักเรียนชายบางคนไม่ค่อยสนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ชอบทำกิจกรรมอื่นๆที่ทำหายมากกว่า ชอบกิจกรรมกีฬา ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน จึงทำให้นักเรียนชายบางคน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เพศชายไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.2 เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ การเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ ต้องใช้ความอดทน ความขยัน มีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอและเตรียมตัวสอบมากขึ้นเพื่อให้เกิดความพร้อม จึงทำให้นักเรียนหญิงมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนหญิงบางคน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงบางคนคิดว่าการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษายาก และต้องมีการเตรียมความพร้อมและเตรียมตัวในการสอบมากขึ้น ทำให้นักเรียนหญิงรู้สึกท้อแท้และไม่มั่นใจว่าตนเองจะสามารถทำได้จึงทำให้นักเรียนหญิงบางคนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.3 แผนการเรียน : วิทย์ – คณิต ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคน ที่เรียนแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนวิทย์ – คณิต เป็นแผนการเรียนที่มีความยากในการเรียนแต่ละรายวิชาทำให้นักเรียนต้องพยายามเรียนให้ผลการสอบในโรงเรียนของแต่ละรายวิชาออกมาในเกณฑ์ดี ดังนั้นนักเรียนจึงให้ความสนใจในการเรียนในชั้นเรียนปกติมากเป็นพิเศษ ต้องทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน การค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติมและกวดวิชา เพื่อให้สามารถสอบแข่งขันกับคนอื่นได้ดังที่ ธนาธิช เสือวรรณศรีและคณะ. (2543: 3) ได้ทำการสำรวจข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียน ปีการศึกษา 2543 พบว่า

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ทำให้ผู้เรียนรู้คะแนนของตนเองก่อนเลือกอันดับ และผู้เรียนตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนแผนการเรียนวิทย์ – คณิตมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดว่าตนเองเรียนหนังสือในห้องเรียนเพียงพอแล้ว จึงไม่กลับไปอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียนที่บ้าน ทำให้นักเรียนบางคนแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แผนการเรียนวิทย์ – คณิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.4 แผนการเรียนภาษา – คณิต ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนภาษา–คณิต มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนภาษา – คณิต เห็นความสำคัญของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและการสอบในระดับอุดมศึกษา จึงส่งผลให้นักเรียนรู้จักวางแผนในการเรียนอย่างมีจุดมุ่งหมาย ทบทวนบทเรียน สามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

นักเรียนที่ยื่นแผนการเรียนภาษา – คณิต บางคนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่ยื่นแผนการเรียนภาษา – คณิต มีคณะที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้น้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนวิทย์ – คณิต ทำให้รู้สึกท้อแท้ใจ ไม่มีกำลังใจในการทบทวนบทเรียน จึงมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

น้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แผนการเรียนภาษา – คณิต ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.5 แผนการเรียน : ภาษา – ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียน ภาษา–ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ ภาษากำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นและปัจจุบันเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานซึ่งมีนักเรียนจำนวนมากสนใจที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้มีการแข่งขันกันสูง ส่งผลให้นักเรียนต้องทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจในการเตรียมความพร้อมในการสอบมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนบางคนที่ยื่นแผนการเรียนภาษา-ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนแผนการเรียนภาษา เน้นการเรียนทางด้านภาษาและเรียนทางด้านวิชาการน้อยกว่าแผนการเรียนอื่น ทำให้มีเวลาว่างมากจนทำให้บางคนไม่สนใจที่จะทบทวนบทเรียนหรือเตรียมความพร้อมให้กับตนเองในการสอบเข้าศึกษาต่อ ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแผนการเรียนภาษา-ภาษา (ฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น, เยอรมัน) ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.6 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีเห็นความสำคัญของการศึกษาผู้ปกครองจึงคอยดูแลส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่นักเรียนในทุกๆด้าน รวมทั้งด้านการศึกษา นักเรียนได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดี ทำให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน นักเรียนก็จะชอบและกระตือรือร้น ขวนขวายหาความรู้ จึงทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี อาจจะไม่เอาใจใส่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนอย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้ปกครองอาจจะไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดู ขาดการส่งเสริม ไม่ได้ให้การสนับสนุนและแนะแนวทางวิชาการ เพราะจะต้องทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว จึงไม่มีเวลาในการเอาใจใส่นักเรียน ทั้งเรื่องการเรียน เรื่องส่วนตัว ไม่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่ว่าเรื่องใดก็ตามอาจจะส่งกระทบต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนได้ จึงทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง:ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.7 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองคาดหวังในตัวสูงของนักเรียนสูงมีความอบอุ่นในครอบครัว ส่งเสริมการเรียน เอาใจใส่สนับสนุนนักเรียนอย่างเต็มที่ในการศึกษาหาความรู้ ดังนั้น

นักเรียนจึงเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอย่างจริงจังเพื่ออนาคตของตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 70 - 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของลูกในเขตเมืองและชนบทของประเทศไทย พบว่า บิดาที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองส่วนใหญ่ต้องการให้ลูกเรียนจบในระดับสูงกว่าบิดาที่อาศัยอยู่ในชนบทและการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังทางการศึกษาของบิดา แสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดายิ่งสูงความคาดหวังทางการศึกษาของลูกก็สูงด้วย ถ้าระดับการศึกษาต่ำก็จะขาดความรอบรู้ หรือมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทำให้ความคาดหวังทางการศึกษาต่ำไปด้วย หรือไม่คาดหวังด้านการศึกษา แต่จะคาดหวังด้านการทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ และหารายได้หรือประกอบอาชีพมากกว่า

นักเรียนบางคนที่ถูกปกครองมีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงอาจจะมีหน้าที่การงานระดับสูง หรือต้องรับผิดชอบงานมากจึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัว ในการเอาใจใส่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนอย่างเต็มที่ จึงฝากให้พี่เลี้ยงดูแลแทน เพราะตนเองจะต้องทำงานหรือทำธุรกิจจึงไม่ค่อยมีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาที่ไม่รู้จะหันหน้าไปปรึกษาใครบางครั้งอาจจะตัดสินใจผิดพลาด หรืออาจจะขี้เกียจเรียนเนื่องจากคิดว่าตนเองไม่ต้องเรียนเพราะอนาคตไม่ต้องทำงานผู้ปกครองก็สามารถหาเลี้ยงได้อยู่แล้ว ไม่เดือดร้อน หรือคิดว่าเรียนเมื่อไรก็ได้ ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง : สูงกว่าปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.8 ความคาดหวังของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ถึงความปรารถนาหรือเป้าหมายของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และโดยส่วนมากผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบ คาดหวังให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในสถาบันที่ดีผู้ปกครองมีการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนทั้งในโรงเรียนและการกวดวิชาเมื่อนักเรียนเรียนจบหรือสำเร็จการศึกษาไปแล้ว นักเรียนจะได้หนังสือที่เรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์

นักเรียนบางคนที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรับรู้ว่าคุณพ่อคุณแม่มีความหวังในตัวของคุณเรียนสูง เพราะการที่ผู้ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียน ผู้ปกครองมีความหวังว่านักเรียนจะได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ก็ไม่ได้เข้มงวดหรือกดดันในเรื่องกฎระเบียบต่างๆ

เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนมากนักจึงทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.9 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง แสดงว่านักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้ เพราะ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนประกอบด้วย สถานที่เรียนและสื่ออุปกรณ์การเรียน ถ้าทั้ง 2 อย่างมีความทันสมัยและมีคุณภาพเหมาะสมแก่การใช้งาน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนและสนุกกับการเรียนจึงมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ดังที่ สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่นๆ (2524:182-183) ได้กล่าวถึง ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน เช่น สื่อ อุปกรณ์การเรียน และปัจจัยอื่นๆที่ดีมีความพร้อม จะเป็นตัวแปรที่สำคัญทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ดังนั้นการที่มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี จะทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก

นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี ได้แก่ อยู่ในห้องเรียนที่ดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดสบายเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนมีความสบายเกินไปจนไม่สนใจ ไม่ใส่ใจที่จะเรียนรู้ การที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ถ้านักเรียนไม่รู้จักใช้ประโยชน์ ก็ไม่เกิดประโยชน์ จะทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ลักษณะมุงอนาคตส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะ

มุ่งอนาคตมาก ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมากขึ้น เพราะนักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรับผลดี ป้องกันผลเสียตลอดจนการควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นภายหลัง ส่งผลให้มีความเพียรพยายามในการที่จะทำกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนและการเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ทำให้นักเรียนต้องเตรียมความพร้อม โดยการทบทวนบทเรียน ทบทวนแบบฝึกหัด การเรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการทำข้อสอบรวมถึงการรับรู้แนวข้อสอบที่ใช้ในการสอบ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าตัดสินใจและเลือกกระทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมเพื่อความสำเร็จในชีวิต

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.2 การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนต่อการศึกษา มาก ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของนักเรียน การให้การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองโดยการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่นักเรียน หรือให้ทุนทรัพย์เพื่อใช้จ่ายเป็นอุปกรณ์การเรียน ให้การชี้แนะให้คำปรึกษา แนะนำการเรียนแก่นักเรียนที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน และขยันหมั่นเพียรในการเรียน ทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยไม่ต้องกังวลถึงข้อจำกัดทางด้านวัตถุรวมทั้งการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองที่คอยแนะนำให้คำปรึกษา ทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมากขึ้น ดังที่ นิเทศ เจริญภักธุธรณ์ (2543 : 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิก ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ในการศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ย่อมให้การสนับสนุนการเรียนดี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสาม แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนดี ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติของนักเรียนกับครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน นักเรียนต้องปฏิบัติกับครูโดยเคารพเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ซักถามข้อสงสัยและปฏิบัติของครูต่อนักเรียน คือ ครูให้การอบรมสั่งสอนให้มีความรักความห่วงใย เอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว รวมทั้งการเตรียมตัวและวางแผนในการสอบทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ ดังที่พรรณิ (ชูทัย) เจนจิต (2532 : 316) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียงหรือเลือกที่รักมักที่ชัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชาติชาย หมั่นสมิคร (2542 : 123-126) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักศึกษา พบว่า การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ทางวิชาการ ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความคิดและสติปัญญา มีความกล้าในการซักถามขณะที่เรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสี่แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในคณะที่ตนต้องการได้มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนใหญ่จะเลือกคณะที่มีการแข่งขันภายในกลุ่มสูงจึงก่อให้เกิดภาวะการแข่งขันสูงและมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการเรียนและการสอบอยู่เสมอ ปรึกษาปัญหาในเรื่องการเรียน การสอบกับครูและเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้าน การเรียนและเรื่องส่วนตัว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เป็นอันดับห้าแสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถจัดซื้อหรืออุปการะการเรียนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน นักเรียนไม่ต้องกังวลเรื่องทุนทรัพย์ทำ

ให้นักเรียนเกิดกำลังใจ เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความมั่นใจในตนเอง สามารถทุ่มเทเวลาทั้งหมด กับการเรียนและเตรียมความพร้อมให้กับตนเองในการที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาได้ อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ โสภะ ชูพิชัยกุล และคนอื่นๆ (ม.ป.ป. : 108) ที่กล่าวว่า หากฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมหมายถึงการมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเองจึงทำให้มีความกดดันน้อยนักเรียนไม่ต้องทนทุกข์กับภาวะความเครียด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.6 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งผลทางลบต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่หกซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี ได้แก่ สถานที่เรียนมีความสะอาด มีการถ่ายเทของอากาศดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และบริเวณรอบๆห้องเรียนปราศจากกลิ่น มีแสงสว่างเพียงพอ สื่อและอุปกรณ์การสอนมีความทันสมัย ความสะดวกสบายเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนรู้สึกสบายเกินไปจนไม่ใส่ใจ ไม่สนใจที่จะเรียนรู้ และการที่โรงเรียนมีสื่ออุปกรณ์การเรียนที่ดี มีความทันสมัย แต่นักเรียนอาจจะไม่มีความพร้อม ขาดทักษะในการใช้สื่อและอุปกรณ์เหล่านั้น ทำให้ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจเรียน จึงทำให้นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูแนะแนว สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบ

วางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

1.1 ลักษณะมุ่งอนาคตปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับหนึ่ง ควรมีการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตโดยทางโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนร่วมมือกันจัดอบรมเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนที่ดีให้กับนักเรียนเพื่อจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการเรียน เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเรื่องการเรียน และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรับผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนการควบคุมตัวเอง ให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองเกี่ยวกับการเรียน เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเอง และแก่ผู้อื่นภายหลัง เป็นต้น

1.2 การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับสอง ดังนั้นผู้ปกครองควรส่งเสริมสนับสนุน โดยการให้ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้เวลานักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียน ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ซึ่งได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน และการสนับสนุนทางด้านวาจา ซึ่งได้แก่ การให้ความสนใจและเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนแก่นักเรียน เป็นต้น

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับที่สาม ดังนั้นครูควรมีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยจัดกิจกรรมการเรียนทั้งใน และนอกห้องเรียนให้นักเรียนกับครูได้มีกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น และให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน การให้ความเคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของครู ช่วยเหลืองานของครูที่สามารถทำได้ ขอคำแนะนำจากครูเมื่อประสบปัญหา ตั้งใจเรียน และสนใจบทเรียนที่ครูสอน ความเป็นกันเองระหว่างนักเรียนกับครูให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดสัมพันธที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับครู เป็นต้น

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับสี่ ดังนั้นทางโรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และจะได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น เป็นการพัฒนาทางด้านการเรียนและเตรียมพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับห้า ดังนั้น นักเรียนต้องเข้าใจฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ว่าอยู่ในระดับใดก็พยายามที่จะวางแผนใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และการเรียนให้เหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.6 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการ

เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางเป็นอันดับสุดท้ายซึ่งเป็นทางลบ ดังนั้น โรงเรียนควรจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่ดี ที่เอื้ออำนวยต่อความสะดวกสบายของนักเรียน แล้วจะทำให้นักเรียนรู้สึกดีและก็สนใจในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง เช่น การปรับตัว ทักษะคิดต่อการเรียน ความสนใจและความถนัดของนักเรียน หลักสูตรการเรียนการสอน ศักยภาพของครูผู้สอน เป็นต้น

2.3 ควรเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง โดยใช้วิธีอื่นร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต ควบคู่กับแบบสอบถาม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีสังวาลย์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ไรณาอาภา. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัณฑ์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนนทบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัญญา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กัญญา สุวรรณแสง. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- กิ่งกาญจน์ เหล่ารักษวงษ์. (2545). การศึกษาผลกระทบของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีต่อนักเรียน ครู และผู้ปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษาพิเศษ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลสิรี โค้วสุวรรณ. (2543). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อใน มหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสรวงแยลสวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่ :มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.
- คณิตา ตะปินตา. (2547). ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จินตนา บิลาศและคนอื่นๆ. (2529). *คุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร พาพลงาม. (2547). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี*. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. (2541). *การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน* กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- จุฑามาศ ดันดิรัตน์โอภาส. (2547). *การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย หมั่นสมักร. (2542). *การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตีมา ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณกุล ยิ้มศิริ. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร*. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุนานวิน. (2530). *การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกกรัก*. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยการพิมพ์.
- ดวงเดือน พันธุนานวิน ;และเพ็ญแข ประจันปัจฉิก. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุนานวินและอรพินทร์ ชูชม. (2529). *การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย*. รายงานการวิจัยฉบับที่ 40. กรุงเทพฯ : สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย (2541). *คุณสมบัติและเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ระบบใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วิธีตีพิมพ์พัฒนา.

- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ธัญย์ วรรณโชดก. (2536). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่เข้าเรียนด้วยการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย และสอบคัดเลือกจากระบบโควตา ปีการศึกษา 2535. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นพวัน สุขสำราญ. (2547). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตดา พงศ์พานาญเวช. (2535). ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดราชบุรี. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัณฑิตแนะแนว. (2548). คะแนน 3 ปีล่าสุด พร้อม Admissions ปี 49. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บัณฑิตแนะแนว.
- ปฐมาริตา นาใจจง. (2544). ผลของการใช้แผนผังทางปัญญาและกำกับตนเองที่มีทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินุญานินพนธ์ คม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประดินันท์ อุปรนัย (2523). “การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน” เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สารมวลชนจำกัด.
- ประดินันท์ อุปรนัย. (2527). จิตวิทยาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วิคตอรี เพาเวอร์พอยท์.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ปรินุญานการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยวรรณ พันธุ์งค. (2542). ผลของการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองที่มีต่อการมีวินัยในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินุญานินพนธ์ คม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะวรรณ เลิศพานิช. (2542). การศึกษาความเครียด สาเหตุของความเครียด และวิธีเผชิญความเครียดทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 4. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2531). การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พินดา สิ้นสุวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ปรินุณยาติลปศาสตรมหาบัณฑิต(ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแกรมมี.
- พรสิริ มั่นคง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพชร โสติถิमानนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาภักดี เกตุเรน. (2547). ตัวแปรเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดช้างให้อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ บำรุงพันธ์. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินุณยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัฒนา พลอยประไพ. (2541). การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญแข ประจณปัจฉินก. (2527). ลักษณะนิสัยมุ่งอนาคต. เอกสารการสอนวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพ็ญพิศ ทิพย์รักษ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรสิริณ เสวตไอยาราม. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาริษา นาคทับที. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้นำประชาธิปไตย ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์วิทยาลัยการชลประทาน จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รังรอง งามศิริ. (2540). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิwa ประสบสันติ. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณะ โมโนนิเวศ. (2537). เอนทรานซ์ ชัยชนะอยู่แค่เอื้อม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามัคคีสาร.
- วันนา สงวนศรี. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วัฒนา เตชะโกมล. (2540). โครงร่างการวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ. (ม.ป.ท.).
- วันชัย ดนัยโตโมณฑ. (2536). คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปทุมธานี. ปรินูญานินพนธ์ วท.ม (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2522). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ด (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- วิศิษฐ์ นานำปา. (2531). โอกาสการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามประเภทโรงเรียนสถานภาพส่วนตัว และผลการเรียนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการ. อัดสำเนา.
- วิศิษฐ์ นิพพิธา. (2536). การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาตวัด. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรียะพร จันทโนทก. (2538). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินภา กุลวรกุลพิทักษ์. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา แยมยิ้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพฯ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุชาติดา บวรกิตติวงศ์. (2546,มิถุนายน). ผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบัน
อุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีผู้เกี่ยวข้อง. อนุสารอุดมศึกษา. ฉบับที่ 300.
- สุดฤทัย จันทรแฉ่มชัย. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการเงิน ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุธีรา ทันสมัย. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการประกอบวิชาชีพครู
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ
บรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุธาสินี ใจเย็น. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาใน
โรงเรียนที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร ดาวัน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- อดิเทพ ศรีสุภารักษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพฯ. ปริญญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2527). เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา.
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร โอตระกูลและเจตสันต์ แดงสุวรรณ. (2524). สุขภาพจิตนักเรียนชนบทในงานอนามัย
ชุมชนสูงเนิน . วารสารสุขศึกษา.
- อรพินธ์ ชูชม ;และอัจฉรา สุขารมณ. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน
วัยรุ่น. สถาบันพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรอุมา จิรณิตกุล. (2544). ผลของการฝึกการกำกับตนเองที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- อรุณพร เนียมสุวรรณ. (2549). การเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ระบบกลางของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาคม ระดมสุข. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Atkinson, John w. (1966). *Motive in Fantasy, Action and Society*. New Delhi : Affiliated East-West Press, PVT Ltd.
- Bandura, Albert. (1963). *Special Learning and Personality Development*. New York : Holt, Rinehart & Winston.
- Blackbum, S. ;& Ssturdivant, P. (1985, January). Relation of Selected Variables of Occupation and Educational Aspiration and Expecctation of Female High School Seniors. *Dissertation Abstracts International*. 35 : 4152A.
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Elliott, Stephen N. (2000). *Educational Psychology :EffectiveTteaching,EeffectiveLlearning*. Boston : McGraw-Hill.
- Endler, Norman B. ;& Jean Edwards. (1982). Stress and Personality. in *Handbook of Stress*. Edited by Leo Colderger and Shlomo Breznita. p. 36-48. New York : Free Press ; A Division of Macmilian Publishing Co. Inc.
- Gleitman, Henry. (1992). *Basic psychology*. New York : Norton.
- Guy R. Belmont. (1997). *Psychology for teaching*. Calif. : Wadsworth
- Heman, Herbert J.M. (1970, August). A Questionnaire Measures of Achievement Motivation, *Journal of Applied Psychology*. 54(4) : 354-355
- Hurd, Donal Eugene. (1971, May). The Relationship of Effective Variables to College Achievement. *Dissertation International*. 11: 3795-A.
- Kalat, James W. (2002). *Introduction to Psychology*. Pacific Grove : Wadsworth/Thomson Learning.
- Meade, R.D. (1971). Future Time Perspective of College Students in America and India. *Journal of Social Psychology* 83 : 175-182.

Mishchel, Walter, ; & Harriet N. Mischel. (1976). A Cognitive Social – Learning Approach to Morality and Self – Regulation. *in Thomas Lickona (Ed). Moral Development and Behavior : Theory Research and Socialissues*. P. 84-104. New York : Holt, Rinehart & Winston.

Mishchel, W. (1981). *Introduction to Personality*. New York ; Holt, Rinehart & Winston.

Lawrence, Frances. (1976). *Student Perception of the Classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Physics*. *Journal of Research in Science Teaching*. 13 : 315-323.

Layman, Barbara Jean. (1975, May). Perception of College Environment at Okalahama State University by Incoming Freshman Studies. *Dissertation Abstracts International*. 36 (11): 721 0-A.

Lindgram, Hnry C. (1976). *Educational Psychology in the Classroom*. New York: John Wilney and Sons, Inc.

Rycroft, Charles. (1978). *Anxiety and Neurosis*. Harmondsworth : Penguin Books.

Schunk, D.H. (2000). *Learnting theories : An educational perspective*. New Jersey : Pearson Education Upper Saddle River.

Smith Samule. (1970). *Best Method of Study*. London : Business & Noble Inc.

Thoresen, Carl E; & Michael J. Mahoney, (1974). *Behavioral Self – Control*. New York ; Holt, Rinehart & Winston.

Wilson, Terence G ; & Daniel K. O' Leary (1980) *Principle of Behavior Therapy*. *Englewood Cliffs*, New Jersey : Prentice – Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๔133

วันที่ 4 มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกมลวรรณ คีเลศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสกา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวชนี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวกมลวรรณ คีเลศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

1๒๓๓ C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๐134

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มกราคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวกมลวรรณ ดีเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ขั้วไฉ่ลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกมลวรรณ ดีเลิศ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1๗๓๓ C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2540-287-8, 089-028-0191

ที่ ศธ 0519.12/๐134

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มกราคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวกมลวรรณ ดีเลิศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกมลวรรณ ดีเลิศ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญลิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2540-287-8, 089-028-0191

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลางของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการ
เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ซึ่งมีทั้งหมด 9 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาใน
ระบบกลาง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้า
ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ผู้วิจัยขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกมลวรรณ ดีเลิศ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงใน.....ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. คะแนนเฉลี่ยสะสม.....

3. แผนการเรียน

() วิทยาศาสตร์ – คณิต

() ศิลป์ – คำนวณ

() ศิลป์ – ภาษา

4. รายได้ของผู้ปกครองรวมกันเฉลี่ย.....บาท/เดือน

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

() ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

() ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

() ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าคิดเสมอว่าอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับความสำเร็จทางการเรียนของตนเอง					
2.	ข้าพเจ้าไม่ได้วางแผนเป้าหมายว่าจะสอบเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานแต่เมื่อประสบปัญหาข้าพเจ้าก็หมดความพยายามที่จะทำงานนั้นต่อไป					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าความกระตือรือร้นในการเรียนหนังสือเป็นสิ่งสำคัญ					
5.	ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะเรียนให้สูงที่สุดเพื่อได้มีงานทำที่ดี					
6.	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเรื่องใดก็พยายามค้นคว้าทำความเข้าใจในเรื่องนั้น					
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าการเตรียมตัวอ่านหนังสือเพื่อการสอบนั้นเป็นสิ่งสำคัญ					
8.	ข้าพเจ้าสามารถอ่านหนังสือได้จำนวนมากกว่าที่ตั้งใจเอาไว้					
9.	เมื่อข้าพเจ้าพบว่า การบ้านที่กำลังทำอยู่นั้นยากมากข้าพเจ้าเลิกทำทันที					
10.	ในอนาคต ข้าพเจ้าคิดว่าการได้ทำงานในตำแหน่งสูงเป็นสิ่งสำคัญ					
11.	เมื่อผลการเรียนไม่ดี ข้าพเจ้าก็จะไม่ตั้งใจเรียน					
12.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานผิดพลาด ข้าพเจ้าไม่ยอมรับคำตำหนิของคนรอบข้าง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในวันนี้ ข้าพเจ้ามี โอกาสประสบความสำเร็จในวันหน้า					
2.	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะได้นำ ความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพใน อนาคต					
3.	ข้าพเจ้าไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยัง มาไม่ถึง					
4.	ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนการทำงานไว้ ล่วงหน้าเพราะเหตุการณ์มักไม่เป็นไป ตามแผน					
5.	ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่งข้าพเจ้า จะไม่เข้าเรียน					
6.	ข้าพเจ้าศึกษาตนเองและสิ่งแวดลอมก่อน ตัดสินใจเลือกเกี่ยวกับการศึกษาต่อ					
7.	ข้าพเจ้ามักปล่อยปัญหาที่เกิดขึ้นในการ เรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข					
8.	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้ เสร็จทันตามกำหนดเวลาได้ทุกครั้ง					
9.	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อไม่ประสบ ความสำเร็จในการเรียน					
10.	ข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนหนังสือให้สูงเพราะ ทำให้เสียเงินทองโดยเปล่าประโยชน์					
11.	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพเพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ					
12.	ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนไม่ว่ายากลำบาก เพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต					
13.	ข้าพเจ้ามักมองข้ามการวางแผนก่อนการ ลงมือแก้ปัญหาในการเรียน					
14.	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปแต่ละวันเท่านั้น เพราะคิดว่าอาจหางานทำได้ในอนาคต					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองอยากให้ข้าพเจ้าสอบเข้าศึกษาต่อในระดับสูงให้ได้					
2.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในสาขาที่ท่านชอบ					
3.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนถึงระดับอุดมศึกษา					
4.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในการเรียน					
5.	ผู้ปกครองไม่คาดหวังในตัวข้าพเจ้าสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
6.	ผู้ปกครองบอกข้าพเจ้าเสมอว่าการศึกษาในแต่ละสถาบันก็เหมือนกัน					
7.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในด้านการเรียน					
8.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล					
9.	ผู้ปกครองคงเสียใจมาก ถ้าข้าพเจ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในระดับที่สามารถประกอบอาชีพที่ได้ค่าตอบแทนสูง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทุกวันเพื่อให้ได้คะแนนดี					
12.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนดีเยี่ยม					
13.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษาขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ ในโรงเรียนและสถาบันต่างๆ					
2.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบไม่ดีผู้ปกครองมักลงโทษข้าพเจ้า					
3.	ผู้ปกครองสนับสนุนความสามารถพิเศษของข้าพเจ้าโดยให้ฝึกฝนและเรียนรู้เพิ่มเติม					
4.	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้าท้อแท้ในการเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
5.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำวิธีการเรียนและวิธีการอ่านหนังสือแก่ข้าพเจ้า					
6.	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ข้าพเจ้าในการซื้อหนังสือสำหรับเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือก					
7.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบไม่ดีผู้ปกครองมักลงโทษข้าพเจ้าด้วยถ้อยคำรุนแรง					
8.	ผู้ปกครองไม่เคยพูดแสดงความชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าสามารถเรียนได้ดี					
9.	ผู้ปกครองเต็มใจให้เงินค่าอุปกรณ์การเรียนแก่ข้าพเจ้า					
10.	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองคอยให้กำลังใจและควบคุมข้าพเจ้าในการอ่านหนังสือ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	สถานศึกษา ขนาดของห้องเรียนมีสัดส่วนพอดีกับจำนวนนักเรียน					
2.	อากาศในห้องเรียนร้อนอบอ้าว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3.	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4.	สภาพห้องเรียนมีกลิ่นต่างๆ เช่น กลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ กลิ่นขยะ					
5.	ห้องเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอก					
6.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
7.	ห้องเรียนสกปรกรุงรัง					
8.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ไม่มีความเหมาะสมกับลักษณะของวิชา					
9.	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลายและเหมาะสมกับรายวิชา					
10.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนไม่อยู่ในสภาพสำหรับใช้งาน					
11.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้าแสดงความเคารพเมื่อพบครู					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
2.	ข้าพเจ้าให้ความนอบน้อมต่อครูอย่าง จริงใจ					
3.	ข้าพเจ้าไม่สนใจเรียนในขณะที่ครูสอน					
4.	ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานครูเท่าที่ตน สามารถทำได้					
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกหมดกำลังใจในการเรียน เพราะครูสนใจแต่นักเรียนที่เรียนเก่ง					
6.	เมื่อมีปัญหาหรือสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนข้าพเจ้ากล้าถามครูเสมอ					
7.	ข้าพเจ้าปรึกษาครูเพื่อขอคำแนะนำ เกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา					
8.	ข้าพเจ้าเดินเลี้ยวออกไปเมื่อครูเดินสวน ทางมา					
9.	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือทุกครั้งเมื่อครู ขอให้ร่วมกิจกรรม					
10.	ข้าพเจ้าพยายามปฏิบัติตนให้ถูกระเบียบ เพื่อให้ครูสบายใจ					
11.	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูเอาใจใส่พฤติกรรมการเรียนของ ข้าพเจ้า					
12.	ครูให้ความรักความอบอุ่นในการเรียนแก่ ข้าพเจ้าเสมอ					
13.	ครูไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
14.	ครูยินดีให้คำปรึกษาเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบ					
15.	ครูไม่สนใจข้าพเจ้านอกเวลาเรียน					
16.	ครูไม่มีเวลาให้กับข้าพเจ้าได้ปรึกษา ปัญหา					
17.	ครูให้ความสนใจเฉพาะนักเรียนที่ตั้งใจ เรียน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้
นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียน ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความรักใคร่สามัคคี					
2.	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับข้าพเจ้า					
3.	เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจบทเรียน ข้าพเจ้าช่วยอธิบายให้ฟัง					
4.	ขณะทำงานข้าพเจ้าไม่พอใจมากเมื่อเพื่อนมีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้า					
5.	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนได้					
6.	ข้าพเจ้าไม่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้อง					
7.	ข้าพเจ้าไม่สนใจช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่สบาย					
8.	เมื่อเพื่อนไม่สบายข้าพเจ้าเข้าไปถามอาการและช่วยเหลืองานของเพื่อนเท่าที่ทำได้					
9.	ข้าพเจ้าและเพื่อนช่วยกันอธิบายการบ้านเมื่อมีเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจหรือทำไม่ได้					
10.	ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียวมากกว่าอยู่กับเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11.	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
12.	เพื่อนไม่ยินดีให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกลุ่มทำงาน					
13.	ข้าพเจ้าให้คำปรึกษาแก่เพื่อนที่มีปัญหา					
14.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อได้เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา					
15.	ข้าพเจ้าสามารถอยู่คนเดียวได้โดยไม่ต้องเข้ากลุ่ม					
16.	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนบ่อยครั้ง					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างและไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ก. ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ข้าพเจ้าแบ่งเวลาสำหรับการทบทวนหนังสือก่อนการสอบ					
2.	ข้าพเจ้าไม่ได้จัดตารางเวลาสำหรับการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3.	ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาในวิชาต่างๆ เพิ่มเติมจากหนังสือหลายเล่มเพื่อเตรียม ตัวสอบ					
4.	ข้าพเจ้าเรียนกวดวิชาเพื่อช่วยให้มี ประสบการณ์กว้างขวางขึ้น					
5.	ข้าพเจ้าไม่เคยฝึกทำข้อสอบหรือโจทย์ที่ ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปีที่ผ่านมา มาเลย					
ข. ด้านร่างกาย						
6.	ข้าพเจ้าดูแลสุขภาพก่อนการสอบ					
7.	ข้าพเจ้าดูแลสุขภาพให้อบอุ่นอยู่เสมอ เมื่ออากาศเปลี่ยนแปลง					
8.	ข้าพเจ้าออกกำลังกายเป็นประจำ สม่ำเสมอ					
9.	ข้าพเจ้ารับประทานอาหารที่มีประโยชน์					
10.	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบาย ข้าพเจ้า พยายามอดทนอ่านหนังสือต่อไป					
ค. ด้านจิตใจ						
11.	ข้าพเจ้าหาที่สงบดูหนังสือ หลีกเลี้ยงสิ่ง ที่รบกวนสมาธิ					
12.	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ					
13.	ข้าพเจ้าทำจิตใจให้สงบก่อนที่เริ่มอ่าน หนังสือ					
14.	ข้าพเจ้ากังวลว่าจะดูหนังสือไม่ทัน					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 37 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.631
2	5.612
3	5.351
4	5.351
5	2.575
6	2.411
7	2.966
8	3.631
9	5.351
10	5.612
11	5.351
12	2.575

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8802

ตาราง 38 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.256
2	2.341
3	4.320
4	2.436
5	4.432
6	2.256
7	3.144
8	2.868
9	6.614
10	3.211
11	6.355
12	4.965
13	3.052
14	5.814

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8625

ตาราง 39 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.782
2	2.898
3	5.150
4	4.292
5	7.666
6	3.600
7	2.917
8	4.320
9	4.660
10	6.148
11	2.688
12	4.478
13	6.048

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9032

ตาราง 40 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.245
2	4.151
3	3.424
4	3.600
5	5.150
6	3.564
7	4.245
8	6.769
9	2.147
10	2.226

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8074

ตาราง 41 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของ
การเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.403
2	3.195
3	2.499
4	2.478
5	3.529
6	2.607
7	3.010
8	3.451
9	2.712
10	2.478
11	2.431

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8088

ตาราง 42 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครูผู้สอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.150
2	5.641
3	2.758
4	2.593
5	2.256
6	2.826
7	2.624
8	3.668
9	3.211
10	3.130
11	3.901
12	2.593
13	2.824
14	2.996
15	2.246
16	2.246
17	3.052

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8284

ตาราง 43 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.121
2	3.742
3	2.688
4	3.870
5	4.438
6	5.000
7	3.910
8	4.660
9	4.660
10	4.320
11	3.870
12	5.584
13	4.194
14	2.220
15	2.376
16	2.826

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ . 9110

ตาราง 44 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเตรียมความพร้อมในการ
 เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในระบบกลาง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.242
2	2.868
3	2.679
4	3.334
5	3.742
6	2.714
7	6.859
8	2.868
9	3.924
10	3.334
11	4.202
12	4.366
13	3.606
14	3.200

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8705

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว กมลวรรณ ดีเลิศ
วันเดือนปีเกิด	26 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	เพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	พุนพรี อพาร์ทเมนต์ ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ บางกะปิ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สุขศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2551	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ